

**Het Koninkrijk van de Goddelijke Wil
'op aarde zoals in de Hemel'**

**De Heilige Eucharistie
en
Leven in de Goddelijke Wil**

**Teksten uit het
Boek van de Hemel**

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

De oorsprong van deze afbeelding van de Maagd Maria

Deze foto is afkomstig van een verschijning van onze Moeder Maria in Manduria, Italië.

Onze hemelse Vader wenst dat deze foto overal in de hele wereld verspreid wordt!

« (...) Ik ben de Maagd van de Eucharistie, de Bron van de Heilige Olie van de eeuwige Zalving, de Moeder van de gezegende Olijfbom. (...) »

Beloften:

De Maagd Maria:

“Ik beloof dat wie (met het verlangen om eerherstel te brengen) de Eucharistie die ik op mijn Hart draag, aanschouwt (kust), op dat ogenblik zal overspoeld worden door vrede en de hoogste gaven zal ontvangen.” (23.1.98)

De Heilige Jozef:

« Overal waar men mijn reine Echtgenote Maria zal verwelkomen, (...) zullen de gezinnen onze bescherming ontvangen en in wederzijds respect leven. » (...) (19.3.99)

« (...) **De Eeuwige Vader** wil u laten weten dat mijn beeld tot in de verste uithoeken van de aarde moet worden gedragen.

Ik beloof dat de gezinnen de nodige genaden zullen ontvangen en dat religieuze gemeenschappen in het bijzonder een speciale zegen zullen ontvangen. » (...) (23.4.99)

Met dank aan Maria, de Moeder van God,
de Koningin van de Goddelijke Wil

Dit is een voorlopige vertaling
van het originele manuscript in het italiaans,
met imprimatuur.

De tekst kan nog aangevuld worden.
Wij wachten op een officiële versie van het Vatikaan.

SG – De Goddelijke Wil – Lumen Luminis

Deel 4

BvdH 4 - 12 maart 1903 – Mijn Offer gaat verder in het Sacrament van de Eucharistie. Luisa klaagt en Jezus spreekt tot haar over zijn Leven en de Eucharistie.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en voelde me helemaal alleen en verlaten. Na veel moeite verscheen Jezus in mijn innerlijk.

Ik zei Hem:

"Mijn lieve Leven, hoe komt het dat U mij alleen gelaten hebt!

Toen U mij in deze toestand bracht, was alles slechts eenheid en alles werd slechts in onderling akkoord gedaan.

Met een zachte kracht trok U mij volledig naar U toe.

"O, hoe is het tafereel veranderd!

U hebt mij niet alleen verlaten. U hebt ook geen enkele moeite gedaan om mij in deze toestand te houden. Ik ben echter ook gedwongen om voortdurend moeite te doen, opdat U mij niet uit deze toestand haalt. En deze inspanning is voor mij een voortdurende dood."

Jezus antwoordde: "Mijn dochter, hetzelfde is Mij overkomen toen in het midden van de Heilige Drie-Eenheid het Mysterie van de Incarnatie werd afgekondigd om het menselijk geslacht te redden.

Ik was verenigd met de Wil van de drie Goddelijke Personen en Ik heb dit aanvaard en heb mijzelf opgeofferd als Slachtoffer voor de mens. Alles was eenheid tussen de drie Goddelijke Personen. Alles werd besloten in onderling akkoord.

Maar toen Ik aan het werk ging om mijn zending te volbrengen, vooral toen Ik Mij in een sfeer van Lijden en Schande bevond, - beladen met alle misdaden van de mensen, voelde Ik mij alleen en door iedereen in de steek gelaten, zelfs door mijn geliefde Vader.

En niet alleen dat. Hoezeer heb Ik, beladen met alle Lijden, de Almachtige moeten dwingen:

- om Mijn Offer te aanvaarden en
- om Mij toe te staan dit Offer verder te zetten, voor de redding van de gehele mensheid, nu en in de toekomst.

BvdH 4 – 3 juli 1902 – De ziel die zich laat opbranden in mijn Eucharistisch Leven, kan zeggen dat zij bij de Godheid dezelfde taken vervult die Ik bij God voortdurend vervul, uit Liefde voor de mensen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik mij buiten mijn lichaam in een kerk. Omdat ik mijn geliefde Jezus niet zag, klopte ik op de deur van het tabernakel om Jezus te vragen mij binnen te laten.

Jezus liet mij niet binnen en daarom durfde ik het aan om zelf de deur te openen. Daar vond ik mijn enige Liefde.

Wie zou mijn tevredenheid kunnen beschrijven!

Ik bleef als in extase naar zijn onuitsprekelijke Schoonheid kijken.

Toen Jezus mij zag, sprong Hij in mijn armen en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, elke periode van mijn Leven roept bepaalde daden van de mens op, evenals graden van navolging, liefde, verzoening en andere.

Mijn Eucharistisch Leven is een Leven vol van:
zelfverloochening, transformatie en voortdurende 'vertering'.

Ik kan zeggen dat nadat mijn Liefde een extreem hoogtepunt had bereikt, en zelfs nadat Zij zich aan het Kruis had verteerd,
Ik in mijn oneindige Wijsheid geen ander uiterlijk teken van Liefde voor de mens kon vinden. En Ik wilde mijn Liefde voor hem blijven tonen door bij hem te blijven in de Eucharistie.

Mijn Incarnatie, mijn Leven en mijn Lijden aan het kruis wekken in de mens: liefde, lofprijzing, dankzegging en navolging.

Mijn Eucharistisch Leven wekt in hem:

- een extatische liefde,
- een liefde van zelfverloochening in Mij,
- een liefde van volmaakte 'vertering'.

Door zich te verteren in mijn Eucharistisch Leven, kan de ziel zeggen dat zij bij de Godheid dezelfde functies vervult, die Ik voortdurend bij God vervul uit Liefde voor de mensen.

En deze vereniging zal de ziel naar het eeuwige leven leiden."

Deel 6

BvdH 6 – 5 december 1903 – Het heilig verlangen om Jezus te ontvangen compenseert het Sacrament van de Eucharistie zodanig dat de ziel God inademt en God de ziel inademt.

Deze morgen kon ik geen H. Communie ontvangen. Ik was daar erg bedroefd over, hoewel ik me erbij neerlegde. Ik dacht dat als ik niet als offerziel aan het bed gekluisterd had gelegen, ik zeker de H. Communie had kunnen ontvangen.

Ik zei tegen de Heer: "Zie je, mijn toestand als offerziel legt mij het offer op dat ik U niet in het sacrament kan ontvangen. Aanvaard tenminste mijn offer van U te missen als een daad van liefde die groter is dan wanneer ik U werkelijk zou ontvangen. Als ik bedenk dat het feit dat ik U moet missen, mijn liefde voor U nog meer bewijst, verzacht dat de bitterheid van dit gemis." "

Terwijl ik dit zei, stroomden de tranen uit mijn ogen. Maar O Goedheid van mijn goede Jezus, zodra ik in slaap begon te vallen, en zonder dat Hij mij dwong om Hem lang te zoeken zoals gewoonlijk, kwam Hij. Hij legde zijn handen op mijn gelaat, streelde mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, mijn arme dochter, houd moed! Mij te missen, wekt jouw verlangen. En door dit vurige verlangen ademt je ziel God in. Wat God betreft, Hij voelt zich nog meer ontvlamd door dit vurig verlangen van de ziel en Hij ademt deze ziel in.

In dit wederzijdse inademen tussen God en de ziel, wordt het verlangen naar Liefde aangewakkerd. En omdat Liefde Vuur is, vormt Zij het Vagevuur voor deze ziel.

Het resultaat voor haar is: niet enkel één communie per dag zoals de Kerk toestaat, maar een voortdurende communie, net zoals ademen voortdurend is. Het gaat om communies van de zuiverste Liefde, enkel in de geest, niet met het lichaam. De geest is volmaakter dan het lichaam, dus is de Liefde daar intenser.

Op deze manier beloon Ik: niet degene die Mij niet wil ontvangen, maar degene die Mij niet kan ontvangen en die Mij dit offert om Mij blij te maken. "

Deel 7

BvdH 7 – 14 oktober 1906 – De ijdelheid van de priester vergiftigt de Genade die hij toedient. De ziel die zich vanwege kleine zonden onthoudt van het ontvangen van de heilige Communie, zal deelnemen aan het Leed van Jezus als Hij niet door de zielen ontvangen wordt. Dit is een Leed dat vergelijkbaar is met het Vuur van het Vagevuur.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Ik bevond me buiten mijn lichaam met Jezus als baby. Hij wendde zich tot een priester en Hij zei hem:

"Ijdelheid vergiftigt de genade in jou en in anderen, aangezien anderen door jou worden gevoed.

De ziel merkt gemakkelijk dat jouw woorden en daden bedoeld zijn om jouw behoefte aan waardering te bevredigen.

Als wat je doet bezoedeld is door ijdelheid, komt niet alleen de genade bij anderen binnen.

Zij wordt zij vergezeld door het gif dat je met je meedraagt.

Daardoor voelen zij, - in plaats van het leven in jou,- de dood."

Later zei Jezus mij:

"Het is noodzakelijk dat je van alles ontdaan bent, zodat je je volledig met God kunt vullen. Als je het Al in jou hebt, zal je gemakkelijk in staat zijn om het Al aan iedereen te geven die naar jou toe komt."

Toen zag ik een ziel uit het vagevuur die van ons wegliep.

Haar schaamte was zo groot dat ze als verpletterd bleef liggen door de vernedering. Ik was daar zeer verbaasd over.

En op dat moment verdween Jezus.

Ik ging naar deze ziel en vroeg haar naar de reden van haar gedrag. Ze voelde zich zo onwel dat ze geen woord kon uitbrengen.

Na mijn aandringen zei ze mij: "Het is de Gerechtigheid van God die op mijn voorhoofd de verwarring en angst in zijn Aanwezigheid heeft verzegeld, zodat ik gedwongen ben Hem te ontvluchten.

Ik handel zo tegen mijn eigen wil in. Want terwijl ik brand van verlangen naar Hem, verplettert het lijden van Hem te moeten ontvluchten mij.
"O God, U zien en tegelijkertijd voor U vluchten is een extreme pijn!

Maar ik heb dit lijden meer verdiend dan andere zielen.
Omdat ik een vroom leven heb geleid en ik vaak afgezien van de Communie vanwege kleinigheden:

- omdat ik in de verleiding was gekomen, omdat ik bang was of
- om diverse andere onbelangrijke redenen

Soms ben ik zelfs naar de biechtvader gegaan om hem mijn zwakke redenen om niet te communiceren uit te leggen.

Deze dingen, die voor de ziel misschien onbelangrijk lijken, worden door God streng beoordeeld door hen te koppelen aan lijden dat veel andere soorten lijden overtreft, omdat deze fouten rechtstreeks tegen de Liefde ingaan.

Jezus in het Heilig Sacrament brandt van Liefde en van het verlangen om zich aan de zielen te geven. En als een ziel in de omstandigheden verkeert om Hem te ontvangen, maar dat niet doet vanwege simplistische voorwendsels, dan beledigt ze Hem.

Ze veroorzaakt Hem zoveel ongenoegen dat Hij zich verstikt voelt in zijn Liefde en brandt.

Omdat Hij niemand vindt om zijn Liefde te ontvangen, om dit Vuur te verlichten, **herhaalt Hij steeds**:

"Mijn overmatige Liefde wordt geen aandacht geschonken!"
Zij wordt zelfs vergeten. Zelfs de zielen die zeggen mijn bruiden te zijn, willen Mij niet ontvangen. Ik kan niet op hen vertrouwen.
Oh! Ik word niet bemind. Mijn Liefde wordt niet beantwoord."

Het is rechtvaardig dat ik mijn fouten herstel.
De Heer laat mij deelnemen aan het martelaarschap dat Hij ondergaat wanneer Hij niet door de zielen wordt ontvangen.
Het is een vuur dat vergelijkbaar is met dat van het vagevuur.

Daarna bevond ik me terug in mijn lichaam, verbijsterd en bedroefd.
Ik dacht aan:

- de angst van deze arme ziel en
- hoe wij, omwille van onbenulligheden hebben nagelaten van de heilige Communie te ontvangen.

Deel 8

BvdH 8 – 18 juli 1899 – Jezus-Hostie en de ziel trekken elkaar aan en zij hechten zich aan elkaar.

Het gebeurt bijna altijd op dezelfde manier. Deze keer leek het alsof Jezus-Hostie in mijn hart aanwezig was en mij overspoelde met vele stralen die uit de heilige Hostie kwamen.

Verschillende draden die uit mijn hart kwamen, verstrengelden zich met de stralen die uit de Hostie kwamen.

Ik had het gevoel:

- dat Jezus mij door zijn liefde tot zich trok en
- dat mijn hart Hem door deze draden tot zich trok en Hem volledig aan mij bond.

Deel 9

BvdH 9 – 23 maart 1910 – Leven in de Goddelijke Wil is groter dan de H. Communie zelf.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en klaagde bij mijn Jezus dat ik Hem moest missen. Hij kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, Ik raad je aan mijn Wil niet te verlaten. Mijn wil bevat immers zoveel Kracht dat Hij als een nieuw doopsel voor de ziel is, en zelfs meer.

Terwijl je in de sacramenten mijn Genade gedeeltelijk ontvangt, ontvang je haar in mijn Wil in alle volheid.

Door het Doopsel wordt de erfzonde weggenomen, maar de hartstochten en de zwakheden blijven bestaan.

In mijn Wil vernietigt de ziel, door haar persoonlijke wil te vernietigen, haar hartstochten, haar zwakheden en alles wat menselijk is in haar. Zij leeft van de Deugden, van de Kracht en van alle goddelijke Eigenschappen."

Toen ik dit hoorde, dacht ik bij mezelf: "Hij gaat me nog vertellen dat leven in zijn Wil groter is dan de Communie zelf. "

Hij vervolgde: "Natuurlijk, natuurlijk!

De sacramentele Communie duurt immers maar een paar minuten. Het Leven in mijn Wil is echter een voortdurende Communie. Meer nog, het is een eeuwige Communie: zij deint zich eeuwig uit in de Hemel.

De sacramentele Communie kan hindernissen ontmoeten. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat je niet kan communiceren:

- vanwege ziekte
- of om andere redenen,
- of dat degene die de Communie moet toedienen, verhinderd is.

De Communie in mijn Goddelijke Wil is aan geen enkele belemmering onderhevig. Het volstaat dat de ziel het wil en het is gebeurd.

Niemand kan de ziel verhinderen om dit zo grote Goed te verkrijgen, dat het Geluk van de aarde en de Hemel vormt:

- noch de demonen,
- noch de mensen,
- noch zelfs mijn Almacht Zelf.

De ziel is vrij. Niemand heeft rechten op haar en kan haar verhinderen om in mijn Wil te leven. Daarom promoot Ik mijn Wil.

En Ik wil zo graag dat de mensen Hem aanvaarden.

Dat ligt Mij het meest na aan het Hart. Dat koester Ik het meest.

Alle andere dingen, zelfs de meest heilige, interesseren Mij niet zozeer.

En wanneer Ik bereik dat de ziel in mijn Wil leeft, dan triomfeer Ik.

Dat is immers het grootste dat er in de Hemel en op aarde bestaat.

BvdH 9 – 10 april 1910 – De voorbereiding en de dankzegging voor de Communie.

Ik schrijf uit gehoorzaamheid, maar ik voel mijn hart breken door de inspanning die het me kost.

Hoe dan ook, leve de gehoorzaamheid, leve de wil van God!

Ik schrijf, maar ik beef en ik weet zelf niet wat ik zeg.

Gehoorzaamheid vereist dat ik iets schrijf over de manier waarop ik me voorbereid op de Communie en hoe ik mijn dankzegging doe.

Ik kan hier niets over zeggen. Want omdat mijn lieve Jezus ziet dat ik tot niets in staat ben, doet Hij alles zelf.

Hij bereidt mijn ziel voor en geeft me aanwijzingen voor mijn dankzegging. En ik volg Hem.

De wegen van Jezus zijn altijd immens, en met Hem voel ik me immens, alsof ik iets kan. Als Jezus zich dan terugtrekt, ben ik nog steeds het domme meisje, het kleine onwetende meisje, het kleine 'cattiva' [slechte meisje].

En juist daarom houdt Jezus van mij: omdat ik onwetend ben, ben ik niets en kan ik niets. Wetende dat ik Hem koste wat kost wil ontvangen, - en om niet te worden onteerd door in mij te komen, - maar eerder om daar de grootste eer te ontvangen, bereidt Hij zelf mijn arme ziel voor.

Hij geeft mij zijn eigen Goede Dingen, zijn Verdiensten, zijn Kledij, zijn Werken, zijn Verlangens, kortom, Zichzelf.

Als het nodig is, geeft Hij mij

- ook wat de heiligen hebben gedaan, want alles is van Hem,
- zelfs wat zijn allerheiligste Moeder heeft gedaan.

En ook ik zeg tegen allen:

"Jezus, doe uzelf eer aan door in mij te komen.

Moeder, mijn Koningin, alle heiligen en alle engelen, ik ben zo arm dat alles wat jullie hebben, in mijn hart moet worden gelegd, niet voor mij, maar voor Jezus."

En ik voel dat de hele Hemel meewerkt om mij voor te bereiden.

En nadat Jezus in mij is neergedaald, heb ik het gevoel dat Hij helemaal tevreden is, omdat Hij geëerd wordt door zijn eigen Goede Dingen.

Soms zegt Hij mij:

"Bravo, bravo, mijn dochter, wat ben Ik blij, wat bevalt het Mij hier!

Overall waar Ik kijk, vind Ik dingen die Mij waardig zijn.

Alles wat van Mij is, is van jou.

Wat heb je mij toch veel mooie dingen in jou laten vinden."

Omdat ik weet dat ik heel arm ben, dat ik niets heb gedaan en dat niets van mij is, verheug ik mij over de tevredenheid van Jezus en zeg ik:

"Ik ben blij dat Jezus zo denkt! Het is genoeg voor mij dat Hij gekomen is. Het maakt me niets uit dat ik gebruik heb gemaakt van zijn eigen goede dingen: - de armen moeten van de rijken ontvangen.

Het is waar dat hier en daar in mij glimpen te zien zijn van de manier waarop Jezus de Communie beleeft.

Maar ik weet niet hoe ik deze glimpen moet samenbrengen en er een passende voorbereiding en dankzegging van moet maken.
Ik mis het vermogen daartoe.

Het lijkt me dat ik me voorbereid in Jezus zelf en dat ik Hem dank met behulp van Hemzelf.

Deel 11

BvdH 11 – 3 maart 1912 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil verwerft het temperament van Jezus en deelt al zijn kwaliteiten.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn lieve Jezus naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft:
- verliest haar temperament en
- krijgt het Mijne.

In mijn temperament zijn er vele melodieën die het paradijs van de zaligen vormen:

- mijn Zachtheid is muziek,
 - mijn Goedheid is muziek,
 - mijn Heiligheid is muziek,
 - mijn Schoonheid is muziek,
 - mijn Macht,
 - mijn Wijsheid,
 - mijn Onmetelijkheid,
- en al het andere zijn muziek.

Door deel te nemen aan alle kwaliteiten van mijn karakter,

- ontvangt de ziel deze melodieën.

Door haar daden, zelfs de kleinste, zendt zij melodieën naar Mij uit.

Als Ik deze melodieën hoor, herken Ik muziek die voortkomt uit mijn Wil, dat wil zeggen uit mijn karakter.

En Ik haast Mij om ernaar te luisteren. Ik hou er zo veel van dat het Mij verheugt en troost voor al het kwaad dat andere mensen Mij aandoen.

Mijn dochter, wat zal er gebeuren als deze ziel in de hemel aankomt? Ik zal haar voor Mij plaatsen. Ik zal mijn muziek spelen en zij zal de hare spelen. Onze melodieën zullen elkaar kruisen en elk zal zijn weerklink vinden in de ander.

Alle zaligen zullen weten dat deze ziel:

- de vrucht is van mijn Wil,

- het wonder is van mijn Wil.

En de gehele Hemel zal genieten van een nieuw Paradijs.

Tegen deze zielen **herhaal ik voortdurend**: 'Als de Hemel niet was geschapen, zou Ik hem alleen voor jou scheppen.'

In deze zielen plaats Ik de Hemel van mijn Wil.

Ik maak van hen mijn ware evenbeelden.

En Ik wandel vol vreugde in de Hemel en speel met hen.

Ik herhaal het nogmaals:

'Als Ik Mijzelf niet in het Sacrament had geplaatst, zou Ik het alleen voor jou doen, zodat je een echte Hostie zou zijn.'

In feite zijn deze zielen mijn echte Hosties en,

- aangezien Ik niet zonder mijn Wil kan leven,

- kan Ik ook niet zonder deze zielen leven.

Zij zijn niet alleen mijn ware Hosties, maar ook mijn Calvarieberg en mijn Leven zelf.

Deze zielen zijn Mij dierbaarder dan de tabernakels en de gewijde Hosties zelf, omdat in de Hostie mijn Leven ophoudt wanneer de gedaanten zijn geconsumeerd.

In deze zielen houdt mijn Leven echter nooit op.

Sterker nog, deze zielen:

- zijn mijn Hosties op aarde en
- zullen mijn eeuwige Hosties in de Hemel zijn.

Voor deze zielen voeg Ik eraan toe:

- ‘Als Ik niet in de schoot van mijn Moeder was geïncarneerd, zou Ik
- enkel voor jou zijn geïncarneerd en
 - enkel voor jou mijn Passie ondergaan hebben.

In jou vind Ik immers de ware Vruchten van mijn Incarnatie en van mijn Passie.’

BvdH 11 – 15 maart 1912 – Het Leven in de Goddelijke Wil is de Heiligheid van de Heiligheden. De zielen die in Hem leven zijn levende Hosties.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Ik voelde een groot verlangen om de allerheiligste Wil van de gezegende Jezus te doen. Hij kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, het leven in mijn Wil is de heiligheid van de heiligheden. De ziel die in mijn wil leeft, hoe klein, onwetend of onbekend zij ook is, laat de andere heiligen achter zich, zelfs met hun wonderen, bekeringen en opzienbarende mirakels.

Waarlijk, deze zielen zijn koninginnen. Het is alsof alle anderen hen dienen. Het lijkt alsof ze niets doen, maar in werkelijkheid doen ze alles.

Want omdat ze in mijn Wil zijn, handelen ze op een verborgen en verrassende manier goddelijk.

Zij zijn:

- een Licht dat verlicht,
- een Wind die zuivert,
- een Vuur dat brandt,
- een Wonder dat wonderen doet gebeuren.

Degenen die wonderen doen zijn kanalen, maar de Kracht ligt in deze zielen.

Zij zijn:

- de voeten van de missionarissen,
- de tong van de predikers,

- de kracht van de zwakken,
- het geduld van de zieken,
- het gezag van de oversten,
- de gehoorzaamheid van de onderdanen,
- de verdraagzaamheid van de belasterden,
- de zelfverzekerdheid in gevaren,
- de heldhaftigheid van de helden,
- de moed van de martelaren,
- de heiligheid van de heiligen, enz.

Omdat zij in mijn Wil zijn, dragen zij bij aan al het goede dat in de Hemel en op aarde kan bestaan.

Daarom kan Ik zeggen dat zij:

- mijn ware Hosties zijn,
- levende Hosties zijn, geen dode.

De gedaanten die de sacramentele Hosties vormen:

- zijn niet vol Leven en
- beïnvloeden mijn Leven niet.

De ziel die in mijn Wil is, is echter vol Leven en beïnvloedt en draagt bij aan alles wat Ik doe. Daarom zijn deze Hosties, gewijd door mijn Wil, Mij dierbaarder dan de sacramentele Hosties.

En als Ik een reden heb om in de sacramentele Hostie te bestaan, dan is het om deze hosties van mijn Wil te vormen.

Mijn dochter, enkel reeds door iemand over mijn Wil te horen praten, geeft Mij zodanig veel vreugde Ik ervan overvloeï en Ik de hele hemel uitnodig voor een feest.

Stel je voor wat er zal gebeuren met de zielen die in mijn Wil leven!

In hen vind Ik al mijn Geluk en Ik vervul hen met Geluk.

Hun Leven is dat van de zaligen.

Ze zoeken slechts twee dingen: mijn Wil en mijn Liefde.

Ze hebben weinig te doen en toch doen ze alles.

Omdat hun deugden worden opgenomen door mijn Wil en mijn Liefde, hoeven deze zielen zich geen zorgen meer te maken over zichzelf, aangezien mijn Wil alles bezit op een goddelijke en oneindige manier.

Zo is het leven van de zaligen.

BvdH 11 – 20 augustus 1913 – Vertrouwen, eenvoud en onbaatzuchtigheid zijn noodzakelijk voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. Deze ziel is het Leven, het Bloed en de Beenderen van Jezus.

Terwijl ik bad, zag ik mijn lieve Jezus in mij en verschillende zielen om mij heen die zegden: "Heer, U hebt alles in deze ziel gelegd!"

Ze strekten hun handen naar mij uit en zij zegden: "Aangezien Jezus in jou is en al zijn Goede Dingen bij zich heeft, neem dan deze goede dingen en geef hen aan ons."

Ik was in de war en de gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, alle mogelijke Goede Dingen bevinden zich in mijn Wil. Het is noodzakelijk voor de ziel die in mijn Wil leeft om zich daarin vertrouwd te voelen en te handelen alsof zij samen met Mij de eigenaar is. De mensen verwachten alles van deze ziel. Als zij niets ontvangen, voelen zij zich bedrogen.

Maar hoe kan deze ziel geven als zij niet in volledig vertrouwen met Mij samenwerkt?

Dus voor de ziel die in mijn Wil leeft is nodig:

- *vertrouwen* om te kunnen geven,
- *eenvoud* om gemakkelijk met iedereen te kunnen communiceren, en
- *onbaatzuchtigheid*.

Dan kan zij volledig leven voor Mij en voor anderen. Zo ben ik."

Hij voegde eraan toe: "Mijn dochter, het gebeurt met de ziel die in mijn Wil leeft zoals met een geënte boom:

De kracht van de enting heeft de eigenschap het leven van de boom die haar ontvangt te vernietigen. Hierdoor zie je niet langer de bladeren en vruchten van de oorspronkelijke boom, maar die van de enting.

En als de oorspronkelijke boom tegen de ent zou zeggen:

'Ik wil ten minste een kleine tak van mezelf behouden, zodat ook ik wat vruchten kan voortbrengen en men weet dat ik nog besta',

zou de ent antwoorden:

'Je hebt geen reden meer om te bestaan nadat je hebt aanvaard dat ik me op jou laat enten. Het leven is nu volledig van mij.'

Op dezelfde manier kan de ziel die in mijn Wil leeft zeggen:

'Mijn leven is voorbij. Het zijn niet langer mijn werken, mijn gedachten en mijn woorden die uit mij voortkomen, maar de Werken, de Gedachten en de Woorden van Hem wiens Wil mijn Leven is.'

Tegen degene die in mijn Wil leeft, zeg ik:

'Jij bent mijn Leven, mijn Bloed, mijn Beenderen.'

De ware sacramentale transformatie vindt plaats:

- niet door de kracht van de woorden van de priester,
- maar door de kracht van mijn Wil.

Zodra een ziel besluit om in mijn Wil te leven, scheidt mijn Wil Mij in die ziel.

En doordat mijn Wil in de wil, de werken en de stappen van deze ziel stroomt, ondergaat zij evenveel scheppingen.

Het is als bij een ciborie gevuld met gewijde Hosties: er zijn evenveel keren Jezus als er Hosties zijn, één Jezus per Hostie.

Op dezelfde manier, door de kracht van mijn Wil, bevat de ziel die in mijn Wil leeft Mij:

- in haar hele wezen, evenals
- in elk deeltje van haar.

De ziel die in mijn Wil leeft is in eeuwige gemeenschap met Mij, in gemeenschap met al zijn Vruchten. ”

BvdH 11 – 25 september 1913 – De Goddelijke Wil staat in het centrum van de ziel. Hij geeft leven aan de Sacramenten.

Ik had mijn biechtvader verteld dat Jezus mij had gezegd

- dat de Goddelijke Wil in het centrum van de ziel staat en
- dat Hij zijn stralen verspreidt als een zon, en

dat Hij geeft:

- Licht aan de geest,
 - Heiligheid aan de daden,
 - Kracht aan de stappen,
 - Leven aan het hart,
 - Macht aan de woorden en aan alles, en
- dat Hij daar ook is:

- zodat wij Hem niet kunnen ontvluchten en
- om voortdurend tot onze beschikking te staan.

Jezus heeft mij ook gezegd dat de Goddelijke Wil:

- voor ons is, achter ons,
- aan onze rechterkant is, aan onze linkerkant en
- overal,

en dat Hij ook in de Hemel in ons centrum zal zijn.

De biechtvader daarentegen beweerde dat eerder de allerheiligste Eucharistie in ons midden is.

Jezus kwam en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, Ik ben in het centrum van jouw ziel, zodat heiligheid gemakkelijk te bereiken is en voor iedereen toegankelijk is, in alle omstandigheden en overal.

Het is waar dat de heilige Eucharistie ook in het centrum staat. Maar wie heeft haar ingesteld? Wie heeft mijn Mensheid gedwongen zich op te sluiten in een kleine hostie?

Is dat niet mijn Wil? Mijn Wil heeft voorrang op alles.

Als alles in de Eucharistie aanwezig was, zouden de priesters

- die Mij vanuit de Hemel in hun handen brengen en
- die meer dan wie ook in contact staan met mijn sacramenteel Vlees, dan niet de heiligste en de beste moeten zijn !

Velen zijn echter de slechtsten.

Arme Ik, hoe behandelen zij Mij in de heilige Eucharistie!

En zouden de vele zielen die Mij ontvangen, zelfs elke dag, niet allemaal heilig moeten zijn als de Eucharistie voldoende was!

In werkelijkheid - en dat is om te wenen - blijven veel van deze zielen altijd op hetzelfde punt staan: ijdel, opvliegend, pietluttig, enz.

Arme Eucharistie, hoe wordt zij onteerd!

Anderzijds zien Wij moeders die in mijn Wil leven, zonder Mij elke dag te kunnen ontvangen

- vanwege hun toestand,
- niet omdat ze dat niet willen.

Zij zijn geduldig en liefdadig en verspreiden de geur van mijn eucharistische Deugden.

Ah! Mijn Wil in hen compenseert voor mijn allerheiligste Sacrament!
In feite brengen de Sacramenten vruchten voort,
naargelang de ziel afgestemd is op mijn Wil.

En als de ziel niet afgestemd is op mijn Wil, kan zij
- de H. Communie ontvangen en een lege maag houden,
- te biechten gaan en onrein blijven.

Een ziel kan voor mijn sacramentele Aanwezigheid komen.
Maar als onze wil niet overeenstemt, zal ik voor haar als dood zijn.

Alleen mijn Wil brengt alle Goede Dingen voort.
Hij geeft Leven aan de Sacramenten zelf.

Zij die dit niet begrijpen, tonen dat zij baby's zijn in de religie.

BvdH 11 – 17 december 1914 – De ziel kan een levende Hostie worden voor Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, was ik zeer bedroefd vanwege het gemis van Jezus. Uiteindelijk kwam Hij en Hij toonde zich in mijn arme persoon: het leek alsof ik zijn kleed was.

Hij verbrak de stilte en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, ook jij kunt een Hostie zijn.

In het sacrament van de Eucharistie vormt het brood mijn kleed.

En het Leven dat in de Hostie aanwezig is, bestaat uit:

mijn Lichaam, mijn Bloed en mijn Godheid.

Dit Leven bestaat door mijn Allerhoogste Wil.

Mijn Wil omvat:

- de Liefde,
- de Boetedoening,
- de Offerande en alles wat in de Eucharistie aanwezig is.

Dit Sacrament wijkt nooit af van mijn Wil. Bovendien is er niets dat van Mij afkomstig is, zonder dat dit het resultaat is van mijn Wil.

Zo kan je een Hostie vormen.

De Hostie is materieel en volledig menselijk.

Op dezelfde manier heb jij een materieel lichaam en een menselijke wil.

Jouw lichaam en jouw wil, als je ze zuiver, rechtvaardig en ver van zelfs maar de schaduw van de zonde houdt, zijn de gedaanten van deze hostie.

Ze stellen Mij in staat om verborgen in jou te leven. Dat is echter onvoldoende. Want dat zou de hostie zonder de consecratie zijn.

Mijn Leven is noodzakelijk.

Mijn leven bestaat uit Heiligheid, Liefde, Wijsheid, Kracht, enz..

Maar de motor van dit alles is mijn Wil.

Nadat je de hostie hebt voorbereid, moet je jouw wil daarin laten sterven. Je moet hem goed moet bereiden zodat hij niet opnieuw tot leven komt. Vervolgens moet je mijn Wil jouw hele wezen laten doordringen. Mijn Wil, die mijn hele Leven bevat, zal de ware en volmaakte consecratie tot stand brengen.

Zo zal het menselijk denken geen leven meer hebben in jou.

Er zal alleen nog het *denken van mijn Wil* zijn.

Deze consecratie zal mijn Wijsheid in jouw geest brengen.

Er zal geen leven meer zijn:

- voor wat menselijk is,
- voor zwakheid,
- voor wispelturigheid.

Het zal in jou brengen:

- het goddelijke Leven,
- de Kracht van de ziel,
- de Standvastigheid en
- alles wat Ik ben.

Telkens wanneer je jouw wil, jouw verlangens, alles wat je bent en alles wat je moet doen, in mijn Wil laat vloeien, zal Ik jouw consecratie vernieuwen.

En Ik zal in jou blijven leven als in een levende Hostie, geen dode hostie zoals de hosties waarin Ik niet aanwezig ben.

En dat is nog niet alles. In de Hosties die in de cibories en tabernakels liggen, is alles dood, stil. Er is geen gevoeligheid van een hartslag, een uiting van liefde.

Als Ik daar niet de harten zou verwachten om Mij aan hen te geven, zou Ik daar erg ongelukkig zijn. Mijn Liefde zou gefrustreerd zijn. Mijn sacramentele Leven zou zinloos zijn.

In de tabernakels verdraag Ik dit.
Ik verdraag het echter niet bij de levende Hosties.

Het leven heeft voedsel nodig.
In de Eucharistie wil Ik gevoed worden met mijn eigen Voedsel.
Dat wil zeggen dat de ziel zich:

- mijn Wil, mijn Liefde, mijn Gebeden,
- mijn offers van Eerherstel, mijn Opofferingen,
toe-eigent en deze aan Mij geeft alsof het iets is van haar.

Ik zal mij hiermee voeden.
De ziel zal zich met Mij verenigen, haar oor te luisteren leggen om te horen wat Ik doe en met Mij samen te handelen.

Door zo mijn eigen handelingen te herhalen, zal zij Mij haar voedsel geven en zal Ik gelukkig zijn.

Alleen in deze levende Hosties zal Ik compensatie vinden:
- voor mijn Eenzaamheid,
- voor mijn grote Honger en
- voor alles wat Ik lijd in de tabernakels.

BvdH 11 – 8 september 1916 – Toen Jezus de H. Communie nam, ontving Hij zichzelf in de Wil van de Vader.

Deze morgen, na de Communie, voelde ik me volledig versmolten met de Wil van mijn lieve Jezus. Ik zwom erin. Wie zou kunnen zeggen hoe ik me voelde! Ik heb er geen woorden voor.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, wanneer een ziel in mijn Wil leeft, kan je zeggen dat zij goddelijk op aarde leeft. O, wat vind Ik het heerlijk om te zien hoe zielen mijn Wil binnengaan om:

- er een goddelijk te leven en
- te herhalen wat mijn Mensheid deed!

Toen Ik de H. Communie ontving, ontving Ik Mijzelf in de Wil van de Vader. En hiermee heb Ik niet enkel alles hersteld.
Door de onmetelijkheid en alwetendheid van de Goddelijke Wil, heb Ik toen aan iedereen de Communie gegeven.

En toen Ik zag dat velen geen gebruik zouden maken van het Sacrament van de Eucharistie,
- hetgeen de Vader zou beledigen omdat deze mensen zouden weigeren mijn Leven te ontvangen,
- gaf Ik de Vader voldoening en glorie,
alsof iedereen de Communie zou ontvangen.

Ontvang jij ook de Communie in mijn Wil, door te herhalen wat Ik gedaan heb! Zo zal je niet enkel alles herstellen, maar:
- je zal Mij aan iedereen geven zoals Ik dat zelf deed,
- en je zal Mij de Glorie geven alsof iedereen de Communie ontving.

Mijn Hart is ontroerd wanneer Ik zie dat, een mens,
- niet in staat om Mij zelf iets te geven dat Mij waardig is,
Mijn Goede Dingen neemt, ze zich eigen maakt en doet zoals Ik deed.

Hij voegde eraan toe:

"De daden die in mijn Wil worden gedaan, zijn eenvoudige daden. Omdat ze eenvoudig zijn, hebben ze invloed op alles en iedereen.

Het licht van de zon is, omdat het eenvoudig is, licht voor alle ogen. Een handeling die in mijn Wil wordt verricht, verspreidt zich:
- in alle harten, - in alle werken, - in iedereen.

Mijn Wezen is eenvoudig en bevat alles.
Het heeft geen voeten, maar het is de voetstap van iedereen.
Het heeft geen ogen, maar het is de ogen en het licht van iedereen.

Zonder enige moeite geeft Hij leven aan alles, het vermogen om te handelen aan iedereen.

Zo wordt de ziel die zich in mijn Wil bevindt eenvoudig. En met Mij vermenigvuldigt zij zich in iedereen en doet zij goed voor iedereen.

Ach, als iedereen de immense waarde zou begrijpen van de daden die in mijn Wil worden verricht, zelfs de kleinste, dan zouden ze er geen enkele laten liggen!

BvdH 11 – 2 oktober 1916 – Effecten van de Communie in de Goddelijke Wil.

Vanmorgen heb ik de H. Communie ontvangen zoals Jezus mij geleerd heeft, dat wil zeggen verenigd:

- met zijn Mensheid,
- met zijn Godheid en
- met zijn Wil.

Hij toonde zich aan mij en ik omhelsde Hem en drukte Hem aan mijn hart. Hij deed hetzelfde met mij. Daarna **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, wat ben Ik blij dat je Mij hebt ontvangen door je te verenigen

- met mijn Mensheid,
- met mijn Godheid en
- met mijn Wil!

Je hebt in Mij alle vreugde hernieuwd die Ik had
- toen Ik zelf de Communie ontving.

En toen je Mij omhelsde en tegen je hart drukte,
- omdat je alle mensen in jou had, aangezien Ik volledig in jou was, had Ik het gevoel dat alle mensen Mij omhelsden en tegen hun hart drukten.

Het was jouw wil om de Liefde van alle mensen terug te geven aan de Vader zoals het de Mijne was toen Ik Mijzelf communiceerde.
Daarom aanvaardde de Vader hun liefde, via jou (ook al houden velen niet van Hem), zoals Ikzelf hun liefde via jou aanvaard heb.

Ik heb in mijn Wil een mens gevonden die Mij bemint en die in de naam van allen boete doet, enz.

In mijn Wil is er niets dat een mens Mij niet kan geven.
Ik voel dat Ik de mensen bemin, ook al beledigen ze Mij. En ik blijf liefdesstrategieën bedenken om de hardste harten te bekeren.

Door de zielen die in mijn Wil leven, voel ik Mij als gebonden en gevangen. En Ik schrijf hen de verdienste toe van de grootste bekeringen.

Deel 12

BvdH 12 – 4 juli 1917 – Alle lijden van de schepselen werd eerst door Jezus ondergaan. Wie in de Goddelijke Wil leeft, deelt het Eucharistische Leven van Jezus in de tabernakels.

In mijn gebruikelijke toestand leed ik enigszins. Toen mijn aanbiddelijke Jezus kwam, ging Hij voor mij staan. Het leek alsof er verschillende communicatielijnen tussen Hem en mij waren.

Hij zei mij: "Mijn dochter, elk lijden van de ziel is een extra communicatie tussen haar en Mij.

Want elk lijden dat een mens kan ondergaan, is in mijn Mensheid geleden en dus met een goddelijk karakter bekleed.

En aangezien een mens de pijnen niet allemaal tegelijk kan ondergaan, deelt mijn Goedheid hen beetje bij beetje met hem.

Door zijn lijden groeit de eenheid met Mij. Deze groeit niet alleen door zijn lijden, maar ook door al het goede dat de ziel doet. Zo ontstaan er banden tussen een mens en Mij."

Op een andere dag dacht ik aan het geluk dat andere zielen hebben om voor het Heilig Sacrament te mogen blijven, terwijl mij, arm klein ding, dat geweigerd wordt.

Toen zei mijn gezegende Jezus mij: "Mijn dochter, ieder die in Mijn Wil leeft, blijft bij Mij in het tabernakel en neemt deel aan Mijn Lijden dat voortkomt uit de koelheid, de oneerbiedigheid en alles wat de zielen Mijn sacramentele Aanwezigheid aandoen.

Elkeen die in Mijn Wil leeft, moet in alles uitblinken.
En de ereplaats is voor hem gereserveerd.

Wie heeft het meeste voordeel:
degene die voor Mij staat of degene die bij Mij is?

Voor degene die in mijn Wil leeft, aanvaard Ik
- zelfs geen stap afstand tussen hem en Mij,
- noch enig verschil tussen ons in Pijn of Vreugde.

Misschien zal Ik hem aan het kruis plaatsen, maar Ik zal hem altijd bij Mij hebben.

Daarom wil Ik je altijd in mijn Wil hebben:
Ik wil je de eerste plaats geven in mijn sacramenteel Hart.
Ik wil jouw hart in het Mijne voelen kloppen
met dezelfde Liefde en dezelfde Pijn als Ik.

Ik wil jouw wil in de Mijne voelen, zodat deze zich in ieder van ons vermenigvuldigt en mij met een eenvoudige daad het eerherstel en de liefde van iedereen schenkt.

Ik wil mijn Wil in de jouwe voelen, die jouw arme mensheid tot de Mijne maakt en deze voor de Majesteit van de Vader aanbiedt als een eeuwigdurend offer.

BvdH 12 – 20 oktober 1917 – De ziel kan een offerziel worden voor Jezus.

Ik had mijn Jezus ontvangen in de heilige Communie en *ik dacht*:
"Hoe kan ik Hem liefde geven voor Liefde? Ik kan mezelf niet verkleinen zoals Hij dat doet in de hostie uit liefde voor mij."

Mijn geliefde Jezus zei mij: "Mijn dochter,
- je kan jezelf niet uit liefde voor Mij verkleinen tot een kleine hostie,
- je kan jezelf echter zeer goed volledig verkleinen in mijn Wil.
Zo word je een Hostie in mijn Wil.

Bij elke daad die je in mijn Wil verricht, zal je een Hostie voor Mij zijn.
Ik zal Mij met jou voeden zoals jij je met Mij voedt.

Wat is de Hostie? Is zij niet mijn Leven!
Wat is mijn Wil? Is Hij niet mijn gehele leven!

Je kan jezelf tot Hostie maken uit liefde voor Mij.
Hoeveel handelingen je ook verricht in mijn Wil,
zoveel Hosties vorm je om Mij Liefde voor Liefde te geven.

BvdH 12 – 23 oktober 1917 – De eerste handeling die Jezus verrichtte toen Hij de Eucharistie instelde.

Deze morgen, nadat ik de gezegende Jezus ontvangen had, zei ik Hem: “Jezus, mijn Leven, vertel mij wat uw eerste daad was nadat u uzelf bij de instelling van de Eucharistie ontvangen had?”

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, mijn eerste daad was: mijn Leven te vermenigvuldigen in evenveel levens als er menselijke levens op aarde bestaan. Zo zal iedereen mijn Leven voor zichzelf hebben, een Leven dat onophoudelijk bidt, dankt, voldoet en liefheeft. Op dezelfde manier heb Ik mijn Lijden voor elke ziel vermenigvuldigd, alsof Ik alleen voor haar geleden had!

Op dat ultieme moment waarop Ik Mij in sacramentele vorm ontvangen heb, heb Ik Mij aan iedereen gegeven om mijn Passie in elk hart te ondergaan om het te veroveren door middel van Lijden en Liefde.

Door mijn Godheid volledig te geven, heb Ik bezitgenomen van iedereen. Helaas! Mijn Liefde werd door velen teleurgesteld. Ik wacht vol spanning op beminnde zielen die, door Mij te ontvangen, zich met Mij zullen verenigen om

- zich in iedereen te vermenigvuldigen en
- alles te willen wat Ik wil.

Ik zal van deze zielen ontvangen wat de anderen Mij niet geven. Ik zal blij zijn met zielen die in overeenstemming zijn met mijn verlangens en mijn Wil. Dus, mijn dochter, wanneer je Mij ontvangt, doe dan wat Ik gedaan heb. Ik zal tevreden zijn dat er tenminste één ziel is die hetzelfde wil als Ik.

Terwijl Hij dit zei, zag Hij er erg bedroefd uit.
Ik zei Hem: “Jezus, wat maakt U zo bedroefd ”

Hij antwoordde mij: "Ach, welke overstromingen zullen er komen! Wat een ellende, wat een ellende! Italië gaat zeer triestige tijden tegemoet. Kom dichterbij Mij en bid dat de ellende niet erger wordt."

Ik zei: "Ach, mijn Jezus! Wat zal er van mijn land worden! Bemint U mij niet meer zoals vroeger en spaart U anderen niet uit liefde voor mij?"

Bijna snikkend antwoordde Hij: “Nee, Ik bemin je zozeer!”

BvdH 12 – 20 november 1917 – De uitstraling van de zielen die in zijn Wil leven bereikt Jezus in de sacramentele Hostie.

Ik zei Hem: "Jezus, wat zegt U?"

Hij antwoordde mij: "Moed! Wees niet somber! Ik zal handelen. En jij, kom in Mijn Wil en leef daarin. Laat de aarde niet langer je verblijfplaats zijn, maar alleen Ik. Zo zal je volkomen veilig zijn.

Mijn Wil heeft de Macht om de ziel transparant te maken. Als zij dat is, straalt alles wat Ik doe in haar.

Als Ik denk, straalt mijn Gedachte in haar geest en wordt daar Licht, en als Licht straalt haar gedachte in de Mijne.

Als Ik kijk, spreek, liefheb, enz. als evenzoveel Lichten, stralen deze Handelingen in de ziel en, van daaruit, in Mij.

Zo verlichten we elkaar voortdurend en zijn we in voortdurende communicatie van wederzijdse Liefde.

Bovendien, aangezien Ik overal ben, bereikt de uitstraling van de zielen die in mijn Wil leven Mij:

- in de Hemel, op aarde,
- in de sacramentele Hostie en in het hart van de mensen.

Overal en altijd, geef Ik hen:

- mijn Licht en zij geven Mij dat licht terug,
- Liefde en zij geven mij Liefde.

Zij zijn mijn aardse Verblijven. Daar zoek Ik mijn toevlucht om te ontsnappen aan de walging die andere mensen Mij bezorgen.

O, hoe mooi is het om in mijn Wil te leven!

Dat bevalt Mij zo goed dat Ik in toekomstige generaties alle andere vormen van heiligheid zal doen verdwijnen, ongeacht hun deugden.

Ik zal heiligheid teweegbrengen in mijn Wil, die geen menselijke heiligheid is, maar Goddelijke Heiligheid.

Deze heiligheid zal zo hoog zijn dat deze zielen als zonnen zullen zijn. De zielen die haar zullen beleven, zullen de sterren overschaduwten, die de heiligen van vorige generaties waren.

Daarom wil Ik de aarde zuiveren: zij is deze wonderen niet waardig. "

BvdH 12 – 25 december 1920 – Jezus lijdt meer in zijn Sacrament van Liefde dan Hij leed in de kribbe als pasgeboren kind.

(...) Het kind Jezus hield op met wenen. Toen, alsof Hij zich verwarmd voelde, zei Hij mij: "Mijn dochter, heb je begrepen waarom Ik rilde van de kou en waarom Ik weende?"

Het was vanwege de verlatenheid door de mensen. Je hebt hen allemaal om Mij heen geplaatst. Ik voelde dat ze allemaal naar Mij keken en Mij omhelsden. Zo ben ik gestopt met wenen.

"Weet dat Ik meer lijd in mijn Liefdessacrament dan Ik leed in de kribbe als pasgeboren kind.

1. De grot was weliswaar koud, maar ruim. Ik kon er ademen. De hostie is ook koud, maar ze is zo klein dat Ik er geen lucht krijg.

2. In de grot had Ik een voederbak en een beetje stro als bed. In mijn sacramentele leven mis Ik zelfs het stro en heb Ik alleen maar hard en koud metaal als bed.

3. In de grot had Ik mijn lieve Moeder die Mij zeer dikwijls met haar zeer zuivere handen opnam en Mij bedekte met haar warme kussen om Mij te verwarmen en mijn wenen te kalmeren. En zij voedde Mij met haar zeer zoete melk.

In mijn sacramenteel Leven is het precies het tegenovergestelde: Ik heb mijn moeder niet. Als Ik opgenomen word, voel ik vaak de aanraking van onwaardige handen die naar aarde en naar mest ruiken.

Oh, wat ruik Ik hun stank, meer dan de mest die Ik in de grot rook! In plaats van Mij met kussen te bedekken, bedekken zij Mij met oneerbiedige handelingen.

In plaats van melk geven ze Mij de bitterheid van hun heiligschennis, van hun onverschilligheid en hun kilheid.

4. In de grot onthield de heilige Jozef Mij nooit - een beetje licht of een lampje 's nachts.

In het sacrament, hoe vaak blijf Ik in het donker, zelfs 's nachts!

"O, hoe pijnlijk is mijn sacramentele situatie!

Hoeveel verborgen tranen zijn er die door niemand worden gezien!

Hoeveel gekreun is er dat niet wordt gehoord!

Als mijn situatie als zuigeling je tot medelijden brengt, hoezeer zou je dan niet tot medelijden moeten worden bewogen door mijn sacramentele situatie. "

BvdH 12 - 17 januari 1921 - Alles in de Verlossing draagt het zegel van het Fiat van de Maagd Maria.

Jezus zegt mij: "Mijn dochter, mijn Fiat is vol Leven. Sterker nog, het is Leven. Al het Leven en alle dingen komen voort uit mijn Fiat. De schepping komt voort uit mijn Fiat. In alles wat geschapen is, kan je de afdruk ervan zien.

De Verlossing is het resultaat van het Fiat van mijn lieve Moeder,
- uitgesproken in mijn Wil, en
- met dezelfde kracht als mijn scheppend Fiat.

Bijgevolg bevat alles in de Verlossing de afdruk van het Fiat van mijn Moeder. Zelfs mijn eigen Mensheid, mijn Stappen, mijn Woorden en mijn Werken dragen de afdruk van haar Fiat. Mijn Lijden, mijn Wonden, mijn Doornen, mijn Kruis en mijn Bloed dragen de afdruk van haar Fiat, omdat dingen de afdruk dragen van hun oorsprong.

Mijn oorsprong in de tijd draagt de stempel van het Fiat van mijn Onbevleete Moeder. Dit Fiat is terug te vinden in elke sacramentele Hostie.

Als de mens na de zonde herboren wordt,
- als de pasgeborene gedoopt wordt,
- als de hemel zich opent om de zielen te ontvangen,
dan is dat het gevolg van het Fiat van mijn Moeder.

Oh, de Kracht van dit Fiat! (...)

BvdH 12 – 22 december 1920 – De woorden ‘Goddelijke Wil’ verwijzen naar de Scheppende Kracht.

Ik dacht aan de zeer heilige Wil van God en ik zei tegen mezelf:
“Wat een betovering, wat een kracht, wat een magische kracht bezit de Goddelijke Wil!”

Terwijl ik zo nadacht, **zei mijn lieve Jezus mij:**

"Mijn dochter, de eenvoudige woorden 'Goddelijke Wil' verwijzen naar de Scheppende Kracht.

Daarom verwijzen zij naar de Kracht:

- om te scheppen,
- om te transformeren en
- om nieuwe stromen van Licht, Liefde en Heiligheid in de zielen te laten vloeien.

De priester kan Mij in de hostie consacreran door de Kracht die mijn Wil aan de Woorden van de Consecratie verleend heeft. Alles komt voort uit het Fiat dat door de Goddelijke Wil uitgesproken wordt.

Bij de eenvoudige gedachte om mijn Wil te doen, voelt de ziel zich gekalmeerd, gesterkt en veranderd. Want door te denken aan het doen van mijn Wil, stelt zij zich op het pad van alle Goeds.

Wat zal er gebeuren als zij in mijn Wil leeft?

BvdH 12 – 27 maart 1918 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil deelt in het Eucharistische Leven van Jezus.

Luisa: Ik klaagde bij Jezus dat ik niet eens de heilige Mis kon bijwonen.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, wie brengt dan het Goddelijke Offer? Ben Ik dat niet?"

Wanneer Ik tijdens de Mis word geofferd, wordt de ziel die in mijn Wil leeft samen met Mij geofferd,

- niet alleen tijdens één Mis,
- maar tijdens alle Missen.

Zij wordt samen met Mij in alle hosties geconsacreerd.

Verlaat nooit mijn Wil en Ik zal je overal naartoe brengen waar je maar wil. Er zal zo'n stroom van communicatie tussen jou en Mij zijn dat jij niets zonder Mij zult doen en dat Ik niets zonder jou zal doen.

Als je dus iets mist, ga dan in Mijn Wil en je zal snel vinden wat je wil: zoveel Missen, Communies en Liefde als je wil.

In mijn Wil ontbreekt niets.

En je vindt er alles in oneindige en goddelijke vorm.

BvdH 12 – 20 juni 1918 – Jezus speelt de rol van Priester voor degenen die in zijn Wil leven.
--

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, toonde mijn lieve Jezus zich zeer aandachtig. Hij waakte over mij in alles.

Er ging een koord uit zijn Hart naar het mijne.

Als ik oplettend was, bleef deze koord aan mijn hart vastzitten.

En mijn geliefde Jezus bewoog haar en speelde ermee.

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik ben heel aandachtig voor de zielen.

Als zij ook aandachtig voor Mij zijn,

- blijft de koord van mijn Liefde aan hun hart vastzitten,

- vermenigvuldig Ik mijn aandacht en vermaak Ik mij.

Anders blijft deze koord loshangen en voelt mijn Liefde zich afgewezen en bedroefd."

Hij voegde eraan toe: "Bij de zielen die mijn Wil doen en in Hem leven, stuit mijn Liefde op geen enkele hindernis.

Ik bemin hen en Ik geef zozeer de voorkeur aan hen dat Ik Mij persoonlijk bezighoud met alles wat hen aangaat:

- Ik schenk hen onverwachte genaden.

- Ik ben jaloers als iemand anders iets voor hen doet.

- Ik wil alles zelf doen.

Ik word zo jaloers in liefde dat,

- net als de priester aan wie Ik de macht geef om Mij te consacreran in de sacramentele hostie,

- Ik Mijzelf het voorrecht verleen om zelf die zielen te consacreran, die hun daden doen in mijn Wil door hun menselijke wil los te laten om de Goddelijke Wil alle ruimte te geven.

Wat de priester doet voor de Hostie, doe Ik voor deze zielen:

- niet slechts één keer,
- maar telkens wanneer zij hun daden in mijn Wil herhalen.

Zij trekken Mij aan als krachtige magneten.

Ik consacreer hen als bevoorrechte Hosties,
door de Woorden van de Consecratie over hen te herhalen.

Ik doe dit terecht omdat de zielen die in mijn Wil leven
zich meer opofferen dan de zielen die de Communie ontvangen,
maar niet in mijn Wil leven.

De zielen die in mijn Wil leven maken zichzelf leeg,
om Mij alle ruimte in hen te geven.

Ze laten aan Mij de volledige leiding over en zijn, indien nodig,
bereid om elke pijn te lijden om in mijn Wil te leven.

Mijn Liefde kan niet wachten tot de priester het gepast acht om Mij aan
hen te geven door middel van de sacramentele Hostie. Ik doe alles zelf.
Hoe vaak geef Ik Mijzelf in de communie vooraleer de priester vindt dat
het tijd is om Mij aan deze zielen te geven!

Als dat niet zo was, zou mijn Liefde als het ware geketend blijven door
de sacramenten. Nee, nee, Ik ben vrij!

Ik heb de sacramenten in mijn Hart.

Ik ben er de eigenaar van en Ik kan ze uitoefenen wanneer Ik wil.

Terwijl Hij dit zei, leek Hij overal te zoeken om te zien of Hij een ziel zou
vinden die in zijn Wil leefde, om haar te consacreren.

Hoe mooi was het om mijn lieve Jezus haastig te zien reizen om zijn
priesterambt te vervullen en Hem de Woorden van de Consecratie te
horen herhalen over de zielen die zijn Wil doen en daarin leven!

De gezegende zielen die deze consecratie van Jezus ontvangen,
zijn zo mooi!

**BvdH 12 – 24 oktober 1918 – Jezus bereidde de mensen voor om
Hem waardig te ontvangen in de Eucharistie. Hij legde zijn hele
Leven in elke hostie.**

Ik bereidde me voor om mijn lieve Jezus te ontvangen in het sacrament
van de Eucharistie. Ik vroeg Hem om mijn grote ellende te verhelpen.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, Ik heb dit sacrament aan het einde van mijn Leven ingesteld opdat mijn hele Leven
- in elke Hostie aanwezig zou zijn en
- kon dienen om elke mens voor te bereiden om Mij te ontvangen.

Zo wilde Ik ervoor zorgen dat de mens over alle middelen kon beschikken om Mij in de Eucharistie te ontvangen.

Een mens kon Mij immers nooit ontvangen als een God hem niet voorbereid had. Mijn overmatige Liefde wilde Mij aan de mens geven. En hij was niet in staat Mij te ontvangen. Dus heeft deze overmatige Liefde mijn hele Leven gegeven om hem voor te bereiden.

Zo heb Ik mijn Werken, mijn Stappen en mijn Liefde in hem gelegd. Ik heb ook het Lijden van mijn naderende Passie in hem gelegd om hem voor te bereiden om Mij in de Hostie te ontvangen.

Dus: bekleed je met Mij, bedek je met al mijn Daden, en kom Mij ontvangen. "

Luisa: Daarna klaagde ik bij Jezus dat Hij me niet meer liet lijden zoals vroeger.

Jezus zei me: "Mijn dochter, Ik kijk niet zozeer naar het lijden van de ziel maar naar haar goede wil en de liefde waarmee ze lijdt.

Met liefde wordt het kleinste lijden groot, komt het niets tot leven in het Al en krijgen haar daden waarde.

Niet-lijden is soms moeilijker dan het lijden zelf.

Welke zoete gewelddadigheid doet de mens Mij aan wanneer hij wil lijden uit liefde voor Mij!

Wat kan het Mij schelen dat zij niet lijdt, als Ik zie dat niet-lijden voor hem een grotere kwelling is dan het lijden zelf ?

Maar als de goede wil ontbreekt en dingen met geweld en zonder liefde worden gedaan, hoe groot ze ook mogen lijken, zijn ze in Mijn ogen klein en kijk Ik er niet naar.

Integendeel, ze wegen zwaar voor Mij.

BvdH 12 – 6 februari 1919 – Hoe de ziel aan Jezus Hosties kan aanbieden.

Ik ging volledig op in mijn lieve Jezus. Ik deed alles wat ik kon om in zijn Goddelijke Wil te komen, met als doel

- mij aan mijn eeuwige Liefde te hechten en
- Hem mijn voortdurende roep om zielen te laten horen.

Ik wilde mijn kleine en tijdelijke liefde enten op zijn oneindige en eeuwige Liefde. Ik wilde daarmee:

- Hem oneindige liefde geven,
- oneindig eerherstel en
- mij in de plaats stellen van iedereen, zoals Hij mij had geleerd.

Terwijl ik dit deed, kwam mijn lieve Jezus haastig naar me toe.

Hij zei me: "Mijn dochter, Ik heb grote honger!"

Hij leek kleine witte balletjes uit mijn mond te nemen en ze op te eten. Toen, alsof Hij zijn honger volledig wilde stillen, ging Hij mijn hart binnen. En met zijn beide Handen nam Hij verschillende kruimels, kleine en grote, en Hij at ze gretig op.

Toen, alsof Hij genoeg gegeten had, leunde Hij op mijn bed.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wanneer de ziel zich onderdompelt in Mijn Wil en Mij bemint, sluit zij Mij op in haar ziel.

Door haar liefde heft zij op wat Mij gevangenhoudt en vormt zij een Hostie voor Mij.

Door te lijden, door eerherstel te bieden, enz., vormt zij Hosties

- om Mij de communie te geven en
- zodat Ik Mij op een goddelijke, Mij waardige manier kan voeden.

Zodra Ik de Hosties zie die in haar gevormd zijn, neem Ik hen

- om Mij te voeden en
- om mijn onverzadigbare honger te stillen, mijn honger om liefde te ontvangen uit liefde voor de mensen.

Zo kan de ziel tegen Mij zeggen:

'U geeft Mij de Communie en ik geef U ook de Communie.'

Ik zei Hem: "Jezus, mijn Hosties zijn uw eigendom. Daarom sta ik altijd bij U in het krijt."

Hij antwoordde mij: "Voor wie Mij echt liefheeft, houd Ik geen rekening en wil Ik ook geen rekening houden.
Door mijn Eucharistische Hosties geef Ik jou Jezus.
Door jouw Hosties geef jij Mij Jezus. Wil je dat zien?"

Ik antwoordde Hem: "Ja."

Toen stak Hij zijn Hand uit naar mijn hart en Hij nam er één van de kleine witte balletjes uit. Hij brak het open en uit het binnenste haalde Hij een andere Jezus tevoorschijn.

Toen zei Hij: "Heb je het gezien? Hoe gelukkig ben Ik als een mens Mij laat 'communiceren'!

Maak veel Hosties voor Mij en Ik zal komen om Mij in jou te voeden. Je zal voor Mij de Tevredenheid, de Glorie en de Liefde hernieuwen die Ik heb ervaren bij de instelling van de Eucharistie, toen Ik Mijzelf de Communie gaf."

BvdH 12 – 27 februari 1919 – In de Goddelijke Wil stuit de Goddelijke Liefde op geen enkel obstakel.

Luisa: Wanneer Jezus komt, roept Hij mij bijna altijd op om eerherstel te brengen en om de menselijke daden te vervangen door daden gedaan in de Goddelijke Wil.

Vandaag zei Hij mij: "Mijn dochter, wat een stank komt er vanaf de aarde! Het dwingt Mij om te vluchten.

Jij echter kan Mij frisse lucht bezorgen. Weet je hoe?
Door te handelen in mijn Wil.

Wanneer je handelt in mijn Wil,

- creëer je voor Mij een goddelijke atmosfeer waarin Ik kan ademen,
- en zo vind je een plaats voor Mij op aarde.

En omdat mijn Wil overal circuleert, voel Ik overal de lucht die jij voor Mij creëert. Die verdrijft de slechte lucht die de mensen Mij bieden.

Even later kwam Jezus terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, wat een duisternis!

De aarde lijkt bedekt met een zwarte mantel.

Het is er zo donker dat de mensen niets zien:

- ofwel zijn ze blind,
- ofwel hebben ze geen licht om te zien.

Ik wil Goddelijke Lucht voor Mij, maar ook Licht. Daarom moeten jouw daden voortdurend in overeenstemming zijn met mijn Wil.

Zij zullen voor uw Jezus niet alleen Lucht vormen, maar ook Licht.

Jij zult mijn weerkaatsing zijn, de weerspiegeling van mijn Liefde en van mijn eigen Licht. Meer nog, door te handelen in mijn Wil, zal je tabernakels voor Mij oprichten.

Door je gedachten, je verlangens, je woorden, je eerherstel en je daden van liefde, zullen er door jou vele Hosties gevormd worden, die door mijn Wil geconsacreerd zijn..

O, welke uitingen zal mijn Liefde vinden! Ik zal in alle dingen de vrijheid hebben en geen belemmeringen meer voelen.

Ik zal zoveel tabernakels hebben als Ik wil.

De Hosties zullen ontelbaar zijn.

Op elk moment zullen Wij met elkaar communiceren

en **Ik zal uitroepen**: 'Vrijheid, vrijheid!

Komt allen in mijn Wil om de ware Vrijheid te proeven!'

Buiten mijn Wil, hoeveel hindernissen ontmoet de ziel dan niet!

In mijn Wil daarentegen vindt zij vrijheid.

De ziel kan Mij liefhebben zoveel zij wil.

Ik zeg haar:

'Laat wat je nog menselijk is achter, neem wat goddelijk is.

Ik ben niet gierig of jaloers op mijn bezittingen, Ik wil dat je alles neemt.

Bemin Mij oneindig. Neem al mijn Liefde.

Maak je mijn Macht en mijn Schoonheid eigen.

Hoe meer je neemt, hoe blijer uw Jezus zal zijn."

De aarde biedt Mij maar weinig tabernakels. De Hosties zijn bijna op één hand te tellen. Bovendien zijn er de heiligschennissen, de oneerbiedigheden. O, hoe wordt mijn Liefde beledigd en belemmerd!

In mijn Wil echter wordt niets belemmerd, is er geen schaduw van belediging en geeft de mens Mij:

- goddelijke Liefde,

- goddelijke eerherstel en
- volledige overeenstemming.

Bovendien vervangt zij samen met Mij de daden van de mensen door goddelijke Daden, om al het kwaad van de menselijke familie te herstellen.

Wees dus aandachtig en verlaat de plaats waar Ik je wil hebben niet."

BvdH 12 – 1 januari 1920 – Elke daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht, verandert in een eeuwige Hostie.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus verscheen vanuit mijn innerlijk, geheel badend in tranen.

Zelfs zijn kledij en zijn zeer heilige Handen waren nat van de tranen. Zijn Aangezicht dompelde mij in diepe droefheid. Ik was erdoor geschokt. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wat een omwentelingen zal de wereld meemaken! De straffen zullen pijnlijker zijn dan voorheen. Hierdoor hou Ik niet op te wenen over het droevige lot van de wereld. "

Hij voegde eraan toe: "Mijn Wil is als een cirkel. Wie erin komt, zit gevangen. En hij kan geen uitweg meer vinden. Alles wat hij daarin doet, blijft voor eeuwig bestaan en verspreidt zich in de cirkel van de eeuwigheid."

Hij voegde er nog aan toe:

"Weet je waaruit het kleed gemaakt is van degene die in mijn Wil leeft? Het is niet van goud, maar van het zuiverste Licht. Het is als een spiegel die de hele Hemel de daden van deze ziel laat zien. Het is versierd met meerdere spiegels. In elk daarvan kan je Mij volledig zien.

Dus waar je ook naar de ziel kijkt: van achteren, van voren, van links of van rechts, zie je Mij net zo vaak vermenigvuldigd als de ziel daden heeft verricht in mijn Wil.

Ik zou deze ziel geen mooier kleed kunnen geven. Dit kleed is het exclusieve kenmerk van de zielen die in mijn Wil leven."

Deze woorden maakten me een beetje perplex.

Jezus voegde hier nog aan toe: "Waarom twijfel je?
Gebeurt hetzelfde niet met de sacramentele Hosties?"

Als er duizend Hosties zijn, zullen er duizend Jezus-Personen zijn die zich aan duizend zielen zullen communiceren.

Als er honderd Hosties zijn, zijn er slechts honderd Jezus-Personen die zich slechts aan honderd zielen zullen geven.

Met elke daad die in mijn Wil wordt verricht, omringt de ziel Mij en verzegelt zij Mij in haar wil.

De handelingen die in mijn Wil worden verricht, zijn eeuwige Hosties.

De speciën zijn niet onderhevig aan consumptie,
- in tegenstelling tot wat het geval is bij sacramentele Hosties.
Daar houdt mijn sacramenteel Leven op zodra de sacramentele speciën geconsumeerd zijn.

In de Hosties van mijn Wil is er geen meel of andere materie. Hun substantie is mijn eeuwige Wil verenigd met de wil van een mens. Deze is versmolten met de Mijne en is eeuwig geworden. Deze twee 'willen' zijn niet vatbaar voor consumptie.

Wat is er verrassend aan dat mijn hele Persoon zoveel keer wordt vermenigvuldigd als er handelingen in mijn Wil worden verricht? Bij elk van deze handelingen ben Ik in de ziel verzegeld en is de ziel in Mij verzegeld.

Dit zijn de wonderen van mijn Wil.
Is dat niet genoeg om alle twijfel weg te nemen!

BvdH 12 – 28 mei 1920 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil is met Jezus geconsacreerd in elke Hostie. De handelingen die in de Goddelijke Wil worden verricht, overstijgen alle andere.

Tijdens het heilige Misoffer versmolt ik mij met Jezus om met Hem geconsacreerd te worden. Hij bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, treed binnen in mijn Wil. Zo kan je in alle Hosties gevonden worden:

- niet enkel in de huidige,

- maar ook in de toekomstige.

Zo zal je evenveel consecraties hebben als Ikzelf.

In elke geconsacreerde Hostie, heb Ik mijn leven gelegd.

En Ik wil er een ander leven voor in de plaats hiervan.

Ik geef Mijzelf aan de ziel. Maar zeer dikwijls weigert de ziel zich in ruil daarvoor aan Mij te geven. Zo voelt mijn Liefde zich afgewezen, bespot.

Kom dus in mijn Wil om samen met Mij in elke Hostie geconsacreerd te worden. Zo zal Ik in elke Hostie jouw leven vinden in ruil voor het Mijne. En dat, niet alleen terwijl je op aarde bent, maar ook wanneer je in de Hemel bent.

Aangezien Ik tot de laatste dag consecraties zal ontvangen, zal ook jij samen met Mij tot de laatste dag consecraties ontvangen.

Hij voegde eraan toe: "De daden die in mijn Wil worden verricht, stijgen boven alle andere uit. Ze komen binnen in de sfeer van de Eeuwigheid en laten alle menselijke daden achter zich.

Het is niet belangrijk

- of deze daden in deze of gene tijd worden verricht,

- of zij klein of groot zijn.

Het volstaat dat zij in mijn Wil worden verricht, om voorrang te hebben op alle andere menselijke daden.

Handelingen die in mijn Wil worden verricht, zijn als olie vermengd met andere stoffen.

Of het nu gaat om dingen van grote waarde, zoals bv. goud of zilver, of gekruide gerechten, of gewone dingen: ze blijven allemaal onderaan.

De olie prevaleert boven alles. Zij ligt nooit onderaan.

Zelfs in kleine hoeveelheden lijkt zij te zeggen:

'Ik heb voorrang op alles.'

De handelingen die in mijn Wil verricht worden, worden omgezet in Licht, een Licht dat versmelt met het eeuwig Licht.

Ze blijven niet in de categorie van menselijke handelingen, maar gaan over in de categorie van Goddelijke Handelingen.

Zij hebben voorrang op alle andere handelingen.

Deel 13

BvdH 13 – 26 november 1921 – God heeft in Luisa het plan van de Glorie van zijn Wil gecentraliseerd. Dit is het Allergrootste Wonder, dat zelfs boven de Allerheiligste Eucharistie staat.

Jezus zegt tot Luisa: " (...) je bent soms gekwetst geweest. Maar mijn Liefde, als een zeer sterk cement, heeft deze wonden genezen en de integriteit van mijn Wil in jou nog sterker gemaakt.

Ik heb elk van je handelingen in de gaten gehouden.
Ik heb mijn Wil daarin laten vloeien als op een ereplaats.
Ik wist hoeveel genade je nodig had om in jou het grootste Wonder van de wereld te kunnen volbrengen, nl. voortdurend in mijn Wil te leven."

De ziel moet alles wat van God komt in zich opnemen, om het vervolgens aan Hem terug te geven zoals zij het heeft opgenomen, en het daarna opnieuw in zich op te nemen.

Dit overtreft zelfs het wonder van de Eucharistie!
De gedaanten van brood en wijn hebben geen verstand, geen wil, geen verlangens, die hen in tegenstelling zouden kunnen brengen met mijn sacramenteel Leven.

De Hostie doet niets uit zichzelf. Alles is mijn werk.
Als Ik het wil, realiseer Ik het.

Terwijl ik voor het wonder van het Leven in mijn Wil:
- een menselijke wil,
- een verstand,
- een verlangen en
- een liefde moet aansporen,
die allemaal volledig vrij zijn.

Hoeveel dingen zijn er nodig! Veel zielen gaan naar de Communie en nemen deel aan het wonder van de Eucharistie. Maar zeer weinig van hen zijn bereid om het Wonder van mijn Wil in hen te laten gebeuren, aangezien ze daarvoor meer offers zouden moeten brengen.

Deel 14

BvdH 14 – 24 maart 1922 – Elke handeling die in de Goddelijke Wil wordt verricht weerspiegelt het sacramenteel Leven van Jezus.

"Mijn dochter, wanneer de ziel haar handelingen in mijn Wil verricht, weerspiegelt zij mijn Leven.

Als zij tien handelingen in mijn Wil verricht, weerspiegelt zij Mij tien keer. En als zij er twintig, honderd, duizend of zelfs meer in mijn Wil verricht, weerspiegelt zij mij even vaak.

Dit is vergelijkbaar met de sacramentele Consecratie: Ik word weerspiegeld in evenveel Hosties als er geconsacreerd zijn. Ik heb echter een priester nodig om de hosties te consacrereren.

In het geval van mijn Wil, heb ik de daden van de mensen nodig die levende Hosties zijn, - niet levenloos zoals de sacramentele hosties vóór hun consecratie, zodat mijn Wil zich in deze daden kan opnemen.

Zo word Ik gereproduceerd in elke daad van een ziel wanneer deze in mijn Wil wordt uitgevoerd. Om deze reden vindt mijn Liefde volledige verlichting en volledige voldoening in de zielen die in mijn Wil leven.

Zij vormen de basis:

- niet alleen voor de daden van liefde en aanbidding die alle mensen Mij verschuldigd zijn,
- maar ook voor mijn sacramenteel Leven zelf.

Hoe vaak blijft mijn sacramenteel Leven gevangen en geketend in enkele gewijde Hosties!

Er zijn maar weinig mensen die de Communie ontvangen!

Vaak is er geen priester om Mij te consacrereren.

Mijn sacramenteel Leven kan niet alleen niet worden gereproduceerd zoals Ik dat wens, maar houdt vaak ook op te bestaan.

O, hoe lijdt mijn Liefde! Ik zou mijn Leven elke dag willen reproduceren in evenveel Hosties als er mensen zijn, zodat Ik Mij aan elk van hen kan geven. Maar ik wacht tevergeefs. Mijn Wil blijft verlamd.

Maar wat Ik heb besloten, zal gebeuren.

Daarom sla Ik een andere weg in en vermenigvuldig Ik Mezelf in elke daad die wordt verricht door de mensen die in mijn Wil leven.

Ik wil dat deze daden de vermenigvuldiging van mijn sacramenteel Leven tot stand brengen.

O ja! Deze zielen die in mijn Wil leven, compenseren:

- alle Communies die de mensen niet ontvangen en
- de consecraties die de priesters niet verrichten!

In hen vind Ik alles, zelfs de reproductie van mijn sacramenteel Leven.

Ik herhaal je, je zending is zeer groot. Ik had je geen hogere, nobelere, subliemere en goddelijkere zending kunnen geven. Er is niets dat Ik niet in jou zal concentreren. Ik zal ook mijn Leven in jou reproduceren.

Ik zal nieuwe wonderen van genade verrichten die nog nooit eerder zijn verricht. Wees daarom aandachtig en trouw.

Zorg ervoor dat mijn Wil altijd in jou kan leven. Dan zal Ik in jou het Werk van de hele schepping terugvinden, met:

- alle rechten die Mij toekomen en
- alles wat Ik verlang.

Deel 15

BvdH 15 – 27 maart 1923 – Door het Sacrament van de Eucharistie daalt Jezus neer in de mens om hem te veranderen in een ander Zichzelf en om hem in zijn Hart te laten leven.

Na de Communie toonde mijn lieve Jezus zich aan mij. Zodra ik Hem zag, wierp ik mij aan zijn voeten om hen te kussen.

Hij zei mij: “Mijn dochter, kom in mijn Armen en zelfs in mijn Hart. Ik verberg Mij in de Eucharistie om geen angst te wekken. Dit sacrament dompelt Mij onder in de diepste afgrond van vernedering om de mens tot Mij te verheffen,

- zodat het één wordt met Mij,
- zodat mijn sacramentele Bloed door zijn aderen stroomt,
- zodat Ik het Leven word van elke hartslag, van elke gedachte en van geheel zijn wezen.

Mijn Liefde verteert Mij en wil dat de mens verteerd wordt in haar vlammen, zodat hij herboren wordt als een ander Ik.

Ik wilde Mij verbergen in de Eucharistie om in de mens binnen te gaan, zodat deze transformatie plaatsvindt.

Er is echter een passende gesteldheid nodig van de ziel.

Toen Ik de Eucharistie instelde, voorzag mijn Liefde, die tot het uiterste ging, in Genaden, Weldaden, Gunsten en Licht, om de mens waardig te maken van Mij te ontvangen.

Ik kan zeggen dat mijn Liefde voor de mens Weldaden heeft voorzien die zelfs de Weldaden van de Schepping overtreffen.

Ik wilde de mens de nodige genaden schenken zodat hij

- Mij waardig zou kunnen ontvangen en
- overvloedig zou kunnen genieten van de vruchten van dit Sacrament.

Maar om deze genaden te kunnen ontvangen, moet hij:

- zichzelf leegmaken, de zonde haten en
- het verlangen hebben om Mij te ontvangen.

Mijn gaven dalen niet neer in het vuil of de modder.

Als de ziel niet de juiste gesteltenis heeft om Mij te ontvangen,
vind Ik in haar geen lege ruimte om mijn Leven in te leggen.
Het is alsof Ik voor haar gestorven ben en zij voor Mij.
Ik brand, maar zij voelt mijn Vlammen niet.
Ik ben Licht, maar zij blijft blind.

Helaas, hoeveel pijn vind Ik in mijn sacramentele Leven!
Een groot aantal zielen mist de vereiste gesteltenis.
Zij halen geen enkele weldaad uit dit Sacrament.
Uiteindelijk maken zij Mij misselijk.

Als zij erin volharden om Mij op deze manier ontvangen,
heeft dat tot gevolg:

- voor Mij, een voortzetting van de Calvarieberg en
- voor hen, de eeuwige verdoemenis.

Als het niet de Liefde is die hen ertoe aanzet Mij te ontvangen,
is dat:

- nog een belediging die Mij treft en
- nog een zonde op hun geweten.

Bid en doe boete voor de vele misbruiken en heiligschennissen
die met dit Sacrament begaan zijn.

BvdH 15 – 2 mei 1923 – Jezus vroeg aan de Vader drie soorten brood.
--

Ik voelde mijn geest verloren in de onmetelijkheid van de eeuwige Wil.
Mijn lieve Jezus kwam terug op zijn Leer over de allerheiligste Wil van
God. **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, hoe goed stemmen jouw daden, verricht in mijn Wil,
overeen met de Mijne en met de daden van mijn geliefde Moeder!
En de ene gaat op in de andere en vormt één geheel.

Het lijkt alsof de Hemel op aarde is en de aarde in de Hemel.
En de weerklank van de ene in de drie en van de drie in de Ene van de
Heilige Drie-Eenheid, klinkt oh, zo zoet in onze Oren!
Hoezeer betovert dit Ons! Het is zodanig dat het onze Wil uit de Hemel
naar de aarde laat neerdalen.

Wanneer mijn 'Fiat Voluntas tua' ('Uw Wil geschiede') zijn vervulling zal vinden op aarde zoals in de Hemel, dan zal het vervolg van het Onze Vader volledig worden gerealiseerd: **'Geef ons heden ons dagelijks brood'**.

Namens iedereen **heb Ik gezegd**:
'Onze Vader, Ik bid U om drie soorten brood.'

*Het eerste is **het Brood van uw Wil**, dat meer is dan gewoon brood. Gewoon brood is immers slechts twee of drie keer per dag nodig, terwijl het Brood van uw Wil op elk moment en onder alle omstandigheden nodig is. Het is die geurige Lucht die het goddelijke Leven in het schepsel doet circuleren.*

Vader, als u dit Brood van uw Wil niet aan de mens geeft, zal hij nooit in staat zijn om te genieten van alle Vruchten van **mijn sacramenteel Leven**. Dat is *het tweede soort brood* dat Ik U elke dag vraag.

O, wat is mijn Sacramenteel Leven in een slechte toestand: in plaats van mijn kinderen te voeden, wordt het Sacramenteel Brood door hun eigen wil bedorven! O, dat doet Mij walgen!

Hoewel Ik naar hen toe ga, kan Ik hun geen zegeningen en heiligheid geven omdat het Brood van uw Wil niet in hen aanwezig is. Als Ik hen iets geef, is dat slechts een klein beetje, naar gelang hun gesteldheid, en niet alle genaden die in Mij aanwezig zijn.

Mijn Sacramenteel Leven wacht geduldig totdat zij zich eerst voeden met het Brood van de allerhoogste Wil, vooraleer hen al zijn Weldaden te schenken.

Het Sacrament van de Eucharistie en alle andere Sacramenten die Ik aan mijn Kerk gegeven heb, zullen pas dan allemaal hun vruchten dragen en tot rijpheid komen wanneer uw Wil op aarde wordt gedaan zoals in de Hemel.

Daarna vroeg Ik om *het derde brood, **het materieel brood***.

Hoe had Ik op beperkende wijze kunnen zeggen:
'Geef ons ons dagelijks brood'?

De mens, die onze Wil had moeten doen, nam voor zichzelf, hetgeen van Ons is. De Vader had het Brood van zijn Wil, het Brood van mijn Sacramenteel Leven en het materieel brood

niet willen geven hebben aan onwettige zonen, aan slechte mensen en misbruikers.

Hij wil dit alleen geven aan wettige kinderen, aan goede mensen die de weldaden van de Vader waarderen.

Daarom heb Ik gezegd: 'Geef ons ons brood.'

Wanneer zij dit gezegende Brood eten, zal alles hen toelachen: de Hemel en de aarde zullen in harmonie met hun Schepper leven."
(...)

BvdH 15 – 18 juni 1923 – Toen Jezus de Eucharistie instelde, wilde Hij Zichzelf ontvangen in de sacramentele gedaante.

Ik had zojuist mijn geliefde Jezus ontvangen in de heilige Communie. Ik was volledig in beslag genomen door de allerheiligste Wil van God. Toen liet Hij mij alle gebeurtenissen van zijn aardse Leven t zien, alsof ze zich op dat moment voltrokken.

Hij liet mij zien:

- de instelling van het Sacrament van de Eucharistie
- en de Communie die Hij zichzelf gaf.

Welk Wonder, welke overmatige Liefde was deze Communie van Zichzelf! Mijn geest was verward door zo'n groot Wonder.

Mijn lieve Jezus zei mij: "Geliefde dochter van mijn allerhoogste Wil, mijn Wil omvat alles. Hij zet elke Goddelijke Gedachte om in Daad en Hij laat niets aan Zich voorbijgaan.

Iedereen die in mijn Wil leeft, verlangt ernaar zijn Weldaden bekend te maken. Ik wil dat je weet waarom Ik Mijzelf wilde ontvangen toen Ik mijn Sacrament van Liefde instelde.

Het is een Wonder dat het menselijk verstand niet kan bevatten:

- dat de mens het Allerhoogste Wezen ontvangt,
- dat het oneindige Wezen opgesloten zit in een eindig wezen en
- dat Hij daar toch de eer ontvangt die Hem toekomt en
- dat Hij daar een verblijfplaats vindt die Hem waardig is.

Dit is een mysterie dat zo onbegrijpelijk is voor de menselijke geest dat zelfs de apostelen, die toch in de Incarnatie en andere mysteries

geloofden, zich ongemakkelijk voelden en geneigd waren om niet te geloven. Ze stemden pas toe na mijn vele aansporingen.

Bij het instellen van de Eucharistie moest Ik aan alles denken.

Aangezien de mens Mij moest ontvangen, moesten de Eer, de Waardigheid en de passende Woonplaats voor de Godheid daarin aanwezig zijn.

Dus, mijn dochter, toen Ik dit grote Sacrament instelde, heeft mijn eeuwige Wil, in vereniging met mijn menselijke wil, alle geconsacreerde Hosties die tot het einde der tijden zouden bestaan voor Mij aanwezig gemaakt.

Ik heb hen allemaal bekeken en hen één voor één geconsumeerd. Ik zag in elk van hen mijn Sacramenteel Leven, levendig en verlangend om zich aan de mensen te geven.

Mijn Mensheid nam, namens de hele menselijke familie,
- de verplichting op zich om Mij te ontvangen en
- nam in Zichzelf een verblijfplaats aan voor elke Hostie.

Mijn Godheid, die onafscheidbaar was van mijn Mensheid, omringde elke sacramentele Hostie met goddelijke eer, lofprijzingen en zegeningen, zodat mijn Majesteit met de nodige waardigheid in de harten kon worden ontvangen.

Elke Sacramentele Hostie werd aan mij toevertrouwd en werd de verblijfplaats van mijn Mensheid. Elk van hen werd bekleed met de eerbewijzen die mijn Godheid toekomen.

Hoe had Ik anders in de mens kunnen neerdalen!
Enkel door Mijzelf op deze manier te ontvangen heb Ik:
- mijn Waardigheid en de eerbewijzen die Mij toekomen behouden, en
- een verblijfplaats gecreëerd die mijn Persoon waardig is.

Daardoor kon Ik de heiligschennissen, de onverschilligheid, de oneerbiedigheden en de ondankbaarheid van de mensen verdragen.

Als Ik Mijzelf niet op deze manier had ontvangen, had Ik niet in de mensen kunnen afdalen. Zij hadden niet de manier en de middelen gehad om Mij te ontvangen.

Dit is mijn manier van handelen voor elk van mijn Werken.
Ik verricht de Daad één keer.
En Ik geef hem Leven bij alle andere keren dat hij herhaald wordt.

Alle herhalingen zijn verenigd met de eerste Daad,
alsof het om één enkele Daad gaat.
Op deze wijze heeft de Almacht van mijn Wil Mij alle eeuwen doen
omarmen. Zij heeft Mij alle communicanten en alle sacramentele
Hosties aanwezig gesteld. Ik heb Mijzelf voor elk van hen ontvangen.

Wie had aan zo'n overmatige Liefde kunnen geloven!

Vooraleer Ik in de harten van de mensen neerdaalde, heb Ik Mijzelf
ontvangen om:

- mijn goddelijke Rechten te behouden en
- Mijzelf aan de mensen te kunnen geven.

Ook wilde Ik:

- de mensen bekleden met dezelfde Handelingen
die Ik verrichtte toen Ik Mijzelf ontving,
- hen de juiste gesteltenissen verlenen en
- hen bijna het recht geven om Mij te ontvangen.

Toen ik deze woorden van Jezus hoorde,
was ik zeer verbaasd en ik stond op het punt om te twijfelen.

Jezus voegde eraan toe: "Waarom twijfel je? Is dat niet het Werk van
een God? Heeft deze Daad, hoewel het een unieke Daad was, niet alle
andere teweeggebracht? Was dat trouwens ook niet zo voor mijn
Incarnatie, mijn Leven op aarde en mijn Lijden?"

Ik ben slechts één keer geïncarneerd,
Ik heb slechts één Leven geleefd
en Ik heb slechts één keer het Lijden ondergaan.

Toch waren mijn Incarnatie, mijn Leven en mijn Lijden
- voor iedereen en voor elk afzonderlijk.
Zij zijn nog steeds van kracht voor elke mens
alsof Ik op dit ogenblik incarneer en mijn Lijden onderga.

Als dat niet zo was, zou Ik niet handelen als een God, maar als een
mens die, omdat hij geen goddelijke Macht bezit,
niet naar iedereen toe kan gaan en zich niet aan iedereen kan geven.

Nu, mijn dochter, wil Ik je vertellen over een andere overmatige Liefde. De mens die mijn Wil vervult en in Hem leeft, komt ertoe om alle Daden van mijn Mensheid te omarmen.

Ik verlang er immers zeer naar dat de mens wordt zoals Ik.

Aangezien zijn wil en mijn Wil één zijn, verheugt mijn Wil zich daarover. En terwijl Hij zich verheugt, legt Hij in de mens al het Goede dat in Mij is, inclusief de sacramentele Hosties.

Mijn Wil, die in de mens is, omringt hem met Goddelijke Eer en waardigheid. Ik vertrouw hem Mijzelf toe omdat mijn Wil hem tot bewaker heeft gemaakt van al mijn Goede Dingen, van al mijn Werken en zelfs van mijn Leven.

BvdH 15 – 9 oktober 1921 – Tijdens de laatste maaltijd geeft Jezus Luisa de ereplaats tussen Johannes en Hem. Hij heeft Zichzelf aan iedereen gegeven als Voedsel in de gedaante van een lam. Hij wil immers dat alles door ons wordt omgezet in voedsel van Liefde voor Hem.

Ik dacht aan het Laatste Avondmaal van Jezus met zijn apostelen.

Mijn lieve Jezus zei mij in mijn hart:

"Mijn dochter, toen Ik met mijn apostelen aan het Laatste Avondmaal zat, was Ik niet alleen omringd door hen, maar door de hele menselijke familie. De een na de ander had Ik naast Mij. Ik kende hen allemaal en Ik riep elk bij zijn naam. Ik heb ook jou geroepen.

Ik gaf jou de ereplaats tussen Mij en Johannes.

En Ik maakte jou tot een kleine vertrouweling van mijn Wil.

Toen Ik het lam verdeelde,

gaf Ik het aan mijn apostelen en ook aan iedereen.

Dit lam, geroosterd en in stukken gesneden, symboliseerde Mij.

Het vertegenwoordigde mijn Leven. En het toonde hoe Ik Mij uit liefde voor iedereen had moeten vernederen.

Ik wilde het aan iedereen aanbieden als een voortreffelijk Voedsel dat mijn Passie vertegenwoordigde.

Weet je waarom mijn Liefde zoveel gedaan heeft, gesproken heeft, geleden heeft en zichzelf veranderde in Voedsel voor de mensen?

Weet je waarom Ik hen allemaal heb geroepen en hen het lam heb gegeven? Omdat Ik van hen ook voedsel verlangde.
Ik verlangde dat alles wat zij zouden doen, voedsel voor Mij zou zijn.
Ik wilde Mij voeden met hun liefde, hun woorden, hun werken, alles."

Ik zei tegen Jezus:

Mijn Liefde, hoe kunnen onze werken voedsel voor U worden?"

Hij antwoordde mij: "De mens leeft niet alleen van brood, maar van wat mijn Wil hem geeft. Als brood de mens voedt, is dit omdat Ik dat wil.

De mens zet echter zijn wil in om zijn daden te volbrengen. Als hij:
- zijn werken als voedsel voor Mij wil aanbieden, geeft hij Mij voedsel,
- Mij liefde wil schenken, geeft hij Mij liefde,
- Mij eerherstel wil geven, geeft hij Mij eerherstel.

Als hij Mij wil beledigen met zijn wil, maakt hij van zijn daden een wapen om Mij te verwonden en zelfs te doden.

De wil van de mens is wat bij hem het meest lijkt op zijn Schepper.

Ik heb een deel van mijn Onmetelijkheid en mijn Macht in de menselijke wil gelegd. Door haar een ereplaats te geven, heb Ik haar gemaakt tot de koning van de mens en de bewaarder van al zijn daden.

De mensen hebben kisten waarin zij, uit zorg voor orde en veiligheid, hun bezittingen bewaren. Zo heeft de ziel haar wil, die alles wat zij denkt, zegt en doet bewaart en bewaakt.
Zij verliest zelfs geen enkele gedachte.

Wat niet met de ogen of de mond, of door werken, kan gedaan worden, kan door de wil worden volbracht. In een oogwenk kan de wil duizend goede dingen of evenveel slechte dingen willen.

De wil laat de gedachten vliegen naar de hemel, naar de verste oorden, of zelfs naar de afgrond.

De ziel kan worden verhinderd om te handelen, te zien of te spreken, maar zij kan alles bereiken door haar wil.

Hoezeer kan de wil worden ingezet!

Hoeveel goede daden en slechtheden kan hij bevatten!

Bovenal wil Ik de wil van de mens. Want als Ik die heb, heb Ik alles.
Zijn weerstand is dan overwonnen!

Deel 16

BvdH 16 – 16 oktober 1923 – Opdat de Goddelijke Wil in een mens kan neerdalen, is het noodzakelijk dat de menselijke wil ontdaan wordt van al het menselijke en zich naar de Hemel verheft. De taak van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.

De pijn van het gemis van mijn Jezus werd steeds sterker in mijn arm hart. Hoe lang waren mijn nachten zonder Hem: ze leken me eeuwige nachten zonder sterren en zonder zon. Het enige wat ik nog had, was zijn liefdevolle Wil, waarin ik me overgaf en waar ik mijn rust vond.

"Ach, Jezus, Jezus,
kom in mijn gekweld hart, want ik kan niet zonder U leven!"

Terwijl ik zwom in de zee van lijden die het gemis van mijn Jezus mij bezorgde, bewoog Hij zich in mij. Hij nam mijn handen in de Zijne, drukte hen stevig tegen zijn Hart en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, opdat Mijn Wil op aarde kan neerdalen, is het noodzakelijk dat jouw wil zich naar de Hemel verheft. En opdat hij zich naar de Hemel kan verheffen en in het hemelse Vaderland kan leven, is het noodzakelijk dat hij ontdaan wordt van al het menselijke, van al het wat niet heilig, zuiver en integer is.

Geen enkele ziel komt in de Hemel binnen om daar in gemeenschap met Ons te leven als zij niet vergoddelijkt en volledig in Ons is getransformeerd.

Mijn Goddelijke Wil kan niet op aarde neerdalen en daar zijn Leven brengen zoals in zijn eigen centrum, als Hij daar geen menselijke wil vindt die van alles is ontdaan, om hem te kunnen vullen met al zijn Goede Dingen.

Deze menselijke wil is dan niets anders dan een zeer dunne sluier die dient om Mij te verbergen, zoals een gewijde Hostie waarin Ik mijn Leven neerleg.

Ik doe daarin al het goede dat Ik wil: Ik bid, Ik lijd, Ik geniet.
En de hostie verzet zich niet, zij laat Mij vrij.
Haar rol is om tot mijn beschikking te staan

- om Mij verborgen te houden en
- om in stilte mijn Sacramenteel Leven te bewaren.

Dat is het punt waar jij en Ik nu staan. Jouw wil:

- komt naar de Hemel en de Mijne daalt neer op aarde,
- mag geen eigen leven meer hebben, geen reden meer om te bestaan.

Zo was het ook met mijn Mensheid: hoewel Ik een menselijke wil had, was deze volkomen stil en volledig toegewijd aan het geven van Leven aan mijn Goddelijke Wil.

Hij besliste niets uit zichzelf, zelfs niet mijn ademhaling.
Ook deze werd door mijn Goddelijke Wil verzorgd.

Daarom regeerde de Eeuwige Wil over mijn aardse Mensheid zoals Hij in de Hemel regeert. Hij leefde zijn aardse Leven in haar. En mijn menselijke wil, volledig opgeofferd aan de Goddelijke Wil, smeekte dat, wanneer de tijd daar zou zijn, de Goddelijke Wil op aarde zou neerdalen om daar te leven te midden van de mensen, precies zoals Hij dat in de Hemel doet.

Wil jij niet dat mijn Wil de eerste plaats inneemt op aarde?

Terwijl Hij sprak, had ik het gevoel dat ik in de Hemel was. En daar kon ik, als vanuit één punt, alle generaties zien.

Ik boog mij neer voor de Allerhoogste Majesteit.

Ik nam:

- de Liefde die door de Goddelijke Personen werd gedeeld, evenals
- de Heiligheid van hun Wil.

En ik bood hen aan Hen aan in naam van alle mensen, als een wederkerigheid van Liefde en onderwerping, die zij aan hun Schepper verschuldigd zijn.

Ik wilde

de Hemel met de aarde verenigen, de Schepper met de mens, zodat zij de kus van de vereniging van hun wil konden uitwisselen.

Mijn Jezus voegde eraan toe: "Dit is jouw taak:

- in Ons leven,
- je alles toe-eigenen wat Ons toebehoort en
- het aan Ons geven in naam van je broeders.

Zodat Wij, aangetrokken door wat van Ons is,
- verbonden kunnen zijn met de menselijke generaties en
- hen opnieuw de allerhoogste Kus kunnen geven van de vereniging van hun wil met de Onze, zoals dat bij de Schepping het geval was."

BvdH 16 – 5 november 1923 – Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft Mij niets. De sacramentele sluier vormt als het ware een spiegel waarin Jezus levend en echt aanwezig is. Jezus vormt zijn ware Leven, niet zijn mystiek Leven, in de ziel die in zijn Wil leeft.

Jezus liet zich in mij zien. De sacramentele sluier vormde een soort spiegel waarin Hij levend en echt aanwezig was.

Hij zei mij: "Mijn dochter, deze spiegel is gevormd door de gedaanten van het brood die Mij gevangenhouden in de Hostie. Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft mij niets:

- geen genegenheid, geen hartslag,
- niet het kleinste 'ik bemin U'".

Zij is als de dood voor Mij. Ik blijf alleen, zonder enige vorm van vergoeding. Bijgevolg is mijn Liefde ongeduldig om eruit te komen, deze spiegel te breken, neer te dalen in de harten om daar de wederkerige Liefde te vinden die de Hostie Mij niet kan en wil geven.

Maar weet je waar Ik echte wederkerige liefde vind?
In de ziel die in mijn Wil leeft.

Wanneer Ik in haar afdaal, breek Ik op datzelfde moment de sluiers van de Hostie. Omdat Ik weet dat er nobelere sluiers zijn, die Mij dierbaarder zijn. Zij staan klaar om Mij gevangen te houden en Mij niet te laten vertrekken uit de ziel die Mij leven voor Leven geeft.

Ik ben daar niet alleen, maar samen met mijn trouwste metgezel. Wij zijn twee harten die samen kloppen. Wij houden in harmonie van elkaar, onze verlangens zijn één. Daarom blijf Ik in deze ziel en vorm Ik daar mijn werkelijk Leven, net zoals Ik dat doe in het Allerheiligste Sacrament.

Maar weet je wat deze gedaanten zijn die Ik vind in de ziel die in mijn Wil leeft? Het zijn haar daden in mijn Wil die, meer dan sluiers Mij

omringen en Mij gevangenhouden, en dit in een nobele en goddelijke gevangenis, geen donkere gevangenis.

Want deze daden, verricht in mijn Wil, verlichten en verwarmen de ziel meer dan de zon. O, hoe gelukkig voel Ik Mij om mijn ware Leven in deze ziel te vormen!

Ik voel Mij daar als in mijn hemels Koninklijk Paleis.

Kijk naar Mij in jouw hart, hoe gelukkig Ik daar ben, hoe Ik daar geniet en de zuiverste vreugde voel!

Ik zei tegen Hem: "Mijn geliefde Jezus, vertel je me nu iets nieuws door te zeggen dat je in degene die in jouw Wil leeft, je ware Leven vormt? Gaat het niet eerder om het mystieke Leven, datgene wat U leeft in de ziel die in staat van genade is?"

Hij antwoordde: "Nee, nee! Het is geen mystiek leven zoals bij hen die in staat van genade zijn maar hun daden niet in mijn Wil volbrengen.

Zij hebben niet genoeg materie om de gedaanten te vormen die Mij kunnen gevangenhouden. Het is alsof de priester geen hostie vasthoudt en de woorden van de consecratie wil uitspreken. Hij zou hen wel kunnen uitspreken, maar hij zou hen in het luchtledige uitspreken: Mijn sacramenteel Leven zou zeker niet voortkomen uit deze woorden.

Zo ben Ik in de harten die, hoewel ze mijn genade bezitten, niet volledig in Mijn Wil leven. Ik ben in hen door genade, maar niet werkelijk.

Ik vervolgde: "Mijn Liefde, hoe is het mogelijk dat U werkelijk leeft in de ziel die in uw Wil leeft?"

Hij vervolgde: "Mijn dochter, leef Ik niet werkelijk in de sacramentele Hostie, met mijn Lichaam, mijn Bloed, mijn Ziel en mijn Godheid!

Waarom is dat zo? Omdat er geen wil is die zich tegen de Mijne verzet. Als Ik in de Hostie een wil zou vinden die zich tegen de Mijne verzet, zou Ik daar geen echt en permanent Leven leiden.

Dat is trouwens de reden waarom de sacramentele gedaanten worden geconsumeerd wanneer de mens Mij ontvangt.

Omdat Ik daarin geen menselijke wil vind die verenigd is met de Mijne, omdat de mens niet bereid is zijn wil te verliezen om de Mijne te

verwerven. Ik vind in haar een wil die uit zichzelf wil handelen.
Daarom breng Ik een kort bezoekje en vertrek Ik weer.

Anderzijds, voor iemand die in Mijn Wil leeft, ben Ik één met hem of haar. Wat Ik in de Hostie doe, hoeveel meer kan Ik dit dan in deze persoon doen! Ik vind in hem hartslagen, genegenheid, liefdevolle reacties en belangstelling voor Mij, wat Ik niet vind in de Hostie.

Voor de ziel die in mijn Wil leeft, is mijn werkelijk Leven in hem inherent. Hoe zou hij anders in mijn Wil kunnen leven?

"Ach, je lijkt niet te willen begrijpen dat de Heiligheid in mijn Wil totaal verschilt van andere vormen van heiligheid.

Behalve de kruisen, de verstervingen en de noodzakelijke handelingen van het leven, die de ziel nog mooier maken wanneer ze in mijn Wil worden gedaan, is het Leven in mijn Wil niets anders dan het Leven van de zaligen in de Hemel.

Zij leven in mijn Wil. En krachtens diezelfde Wil, hebben zij Mij in elk van hen alsof Ik alleen voor hen besta, en dat werkelijk en niet mystiek.

Hun leven zou niet het Leven van de Hemel kunnen worden genoemd als zij Mij niet in zich hadden als hun eigen leven.

Hun geluk zou niet volledig en volmaakt zijn als er ook maar een deeltje van mijn Leven in hen ontbrak.

Zo is het ook voor degene die in mijn Wil leeft: mijn Wil zou niet volledig en volmaakt in hem zijn als mijn werkelijke Leven, dat deze Wil ondersteunt, ontbrak. Dit alles is een Wonder van mijn Liefde.

Het is het Wonder der wonderen dat mijn Wil tot op heden in reserve had gehouden en dat Hij nu bekend wil maken om het oorspronkelijke doel van de schepping van de mens te bereiken.

Het is mijn eerste werkelijk Leven in een mens dat Ik in jou wil vormen.

Deel 20

BvdH 20 – 20 januari 1927 – De Communie van de Goddelijke Wil kan niet worden geconsumeerd. Haar sluiers zijn ongrijpbaar. Luisa verlangt naar de Hemel. Daardoor is zij weemoedig en maakt zij de gehele Schepping weemoedig.

Het is al meer dan een uur geleden dat ik Jezus heb ontvangen en ik ben niet in staat geweest om alleen met Hem te zijn.

De gedaanten van de Hostie zijn nu verdwenen.

Jezus is weggegaan en ik weet niet waar ik Hem kan vinden. Dus het is vandaag voor mij alsof ik de heilige Communie niet heb ontvangen.

Maar uiteindelijk omhels ik, aanbid ik en zegen ik de allerhoogste Fiat. Ik dacht dit toen mijn lieve Jezus uit mij tevoorschijn kwam. Hij leunde met zijn hoofd tegen mijn schouder en Hij ondersteunde mij met zijn arm om mij kracht te geven omdat ik uitgeput was en ik mij stervende voelde.

Vol goedheid **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, weet je niet dat er een communie bestaat:

- die eeuwig is, zo groot, en
- die niet kan verminderen of verbruikt worden?

De sluiers die haar voor de mensen verbergen zullen niet vergaan zoals de sluiers van de sacramentele Hostie.

Zij geeft zich:

- elk moment,
- bij elke ademhaling,
- bij elke hartslag en
- in alle omstandigheden.

Beter nog, je moet altijd de mond openhouden om haar te ontvangen, dat wil zeggen: je moet deze zo grote en voortdurende Communie altijd willen ontvangen.

Door zich te geven, is zij niet onderhevig aan vermindering of verbruik. Anders blijft ze vaak buiten de ziel zonder erin binnen te gaan.

Je hebt al begrepen wat deze zo grote en voortdurende Communie is: het is mijn Goddelijke Fiat dat stroomt:

- als een Leven in je ziel,
- als een Warmte om je vruchtbaar te maken en te laten groeien,
- als Voedsel om je te voeden.

Hij stroomt in het bloed van je aderen, in de slag van je hart, in alles. Als je haar wil ontvangen, is zij steeds bezig om zich aan jou te geven. Hij zou je overspoelen met Communies, zozeer verlangt Hij zich aan jou te geven, als je Hem maar wil ontvangen.

Met reden, uit Gerechtigheid en met recht moest de Communie van mijn Wil onbeperkt zijn en niet onderhevig aan consumptie.

Hij is de oorsprong, het middel en het doel van de mens. Daarom moest de mens in staat zijn om Hem te ontvangen, zodat Ik nooit aan de mens zou ontbreken.

Wat namelijk Oorsprong, Middel en Doel is, moet in de voortdurende actie zijn van zich te geven en van ontvangen te worden.

Anders zouden de arme mensen de Oorsprong van hun leven en het Middel om zich te onderhouden, missen. Ze zouden het doel dat ze moeten bereiken, verliezen.

Daarom kon mijn oneindige Wijsheid nooit toestaan dat de Communie met mijn Wil voor hen beperkt zou zijn.

Daarentegen is de sacramentele communie niet gegeven als oorsprong van de mensen, noch als doel, maar als een middel, een hulp, een verfrissing en een remedie.

De middelen, de hulp, enz. worden op beperkte wijze gegeven. Ze zijn niet eeuwigdurend. Daarom zijn de sluiers van de sacramentele gedaanten onderhevig aan verbruik.

Temeer omdat er de grote Communie van het Eeuwige Fiat is
- als de mensen Mij voortdurend willen ontvangen.
Deze bestaat hierin dat Ik Mijzelf voortdurend aan hen geef.

Je was echter bedroefd en bijna verontrust bij de gedachte dat de sacramentele gedaanten waren geconsumeerd.

Je had geen reden om bedroefd te zijn, want in jou en buiten jou is er de Communie van mijn Wil die niet onderhevig is aan enig verbruik.

Zijn Leven is altijd in zijn volheid. Mijn Liefde zou niet kunnen verdragen dat de kleine Dochter van onze Wil niet in staat zou zijn om ons goddelijke Leven te ontvangen, dat altijd nieuw en voortdurend is.

BvdH 20 – 2 november 1926 – Verberg jouw daden in de Daden van de hemelse Moeder. De Verlossing zal niet langer dienen als voedsel voor de zieken, maar als voedsel voor de gezonde mensen.

Daarna volgde ik in de Goddelijke Wil wat Jezus in de Verlossing had gedaan. Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij voegde eraan toe:**

Mijn dochter, mijn Verlossing is gekomen als een remedie voor de mens. Zij dient daarom als medicijn, als voedsel:

- voor de zieken, de blinden, de stommen, en
- voor allerlei soorten ziekten.

Omdat de mensen ziek zijn, kunnen zij niet alle kracht opnemen of ontvangen die vervat zit in alle remedies die Ik hun voor hun bestwil gebracht heb.

Ik heb hen het Sacrament van de Eucharistie nagelaten als voedsel voor een perfecte gezondheid. Velen eten het steeds opnieuw, maar zij lijken nog steeds ziek.

Arm voedsel van mijn eigen Leven!

Het is verborgen onder de sluiers van het brood:

hoeveel verdorven gehemeldes, hoeveel luie magen zijn er die de mensen verhinderen:

- mijn Voedsel te proeven en
- alle Kracht van mijn Sacramenteel Leven op te nemen.

Daardoor blijven ze zwak en koortsig.

En zij nemen dit Voedsel tot zich zonder eetlust. Daarom verlang Ik zozeer dat het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat op aarde komt.

Dan zal alles wat Ik gedaan heb door naar de aarde te komen, dienen als Voedsel voor degenen die in perfecte gezondheid verkeren.

Wat is het verschil tussen een zieke persoon die dezelfde voeding tot zich neemt als een andere persoon die in perfecte gezondheid vereert?

De zieke neemt het zonder eetlust, zonder smaak, en het stelt hem in staat zich in leven te houden en niet te sterven.

De gezonde persoon eet met eetlust en omdat hij ervan geniet, neemt hij nog een portie en hij blijft sterk en gezond.

Hoe groot zal ook mijn voldoening zijn wanneer Ik zie dat in het Koninkrijk van mijn Wil, alles wat Ik heb gedaan:

- niet langer als Voedsel voor zieken zal dienen, maar als voedsel voor de kinderen van mijn Koninkrijk.

Zij zullen allemaal vol kracht en in perfecte gezondheid zijn!

Bovendien zullen zij, door mijn Wil te bezitten, mijn permanent Leven in zich hebben, net zoals de Zaligen dat in de hemel bezitten.

Zo zal mijn Wil de sluier zijn die mijn Leven in hen verbergt, zoals de Zaligen Mij in zichzelf bezitten als hun eigen Leven.

Het ware Geluk vindt immers zijn oorsprong in de ziel.

En het Geluk dat zij voortdurend van de Godheid ontvangen is hun innerlijke geluk. Dit is de reden waarom zij altijd gelukkig zijn.

Op dezelfde manier zal de ziel die mijn Wil bezit, in zichzelf mijn eeuwige Leven hebben dat haar voortdurend zal voeden.

Dit zal niet één keer per dag zijn, zoals het voedsel van mijn Sacramenteel Leven. In feite zal mijn Wil geen genoeg nemen met zich één keer per dag te geven, maar Hij zal zich voortdurend geven.

Want Hij weet dat zij die een zuiver gehemelte en een sterke maag hebben, op elk moment de Kracht, het Licht, het Goddelijke Leven kunnen proeven en verteren.

De Sacramenten, mijn Sacramenteel Leven, zullen dienen als Voedsel en nieuw Geluk voor het Leven van het allerhoogste Fiat dat zij zullen bezitten. Het Koninkrijk van mijn Wil zal de ware echo zijn van het hemelse Vaderland.

In het hemelse paradijs bezitten de zaligen hun God als hun eigen leven. Zij ontvangen Hem zelfs buiten zichzelf. Daardoor bezitten zij in zichzelf het Goddelijke Leven en ontvangen zij het buiten zichzelf.

Wat zal mijn vreugde zijn om Mij sacramenteel te geven aan de kinderen van het eeuwige Fiat en om in hen mijn eigen Leven te vinden!

Mijn Sacramenteel Leven zal dan zijn volledige vruchten dragen. Als de gedaanten geconsumeerd zijn, zal Ik mijn kinderen niet langer zonder het Voedsel van mijn voortdurend Leven laten. Want mijn Wil, meer dan de sacramentele gedaanten, zal altijd zijn Goddelijk Leven in zijn volle bezit houden.

In het Koninkrijk van mijn Wil zal er geen onderbreking zijn, maar een voortdurend Voedsel en Communie. Alles wat Ik in de Verlossing heb gedaan, zal niet langer als remedie dienen, maar als steeds grotere verrukking, vreugde, geluk en schoonheid.

Zo zal de Triomf van het allerhoogste Fiat volledig Vruchten geven aan het Koninkrijk van de Verlossing.

Deel 21

BvdH 21 – 26 februari 1927 – Zonder mijn allerhoogste Wil die de Hostie bezielt, zou er geen Goddelijk Leven in haar zijn.

Mijn dochter, in de ziel waarin mijn Wil heerst, zijn er drie snaren van puur goud, die afdalen

- van de Kracht van de Vader,
- van de Wijsheid van de Zoon en
- van de Liefde van de Heilige Geest.

En wanneer deze ziel werkt, bemint, bidt en lijdt,

- neem Ik de snaren in handen en
- breng Ik onze Macht, onze Wijsheid en onze Liefde in beweging voor het Welzijn en de Glorie van alle zaligen en van alle mensen.

De klank van deze klokken is zo krachtig en zo harmonieus

- dat hij iedereen uitnodigt om te komen feesten.

Daarom komt iedereen aangerend om jouw daad te vieren.

Zo kan je zien dat de daden van de ziel waarin mijn Wil heerst:

- in de Hemel worden gevormd in de Schoot van je Schepper en
- naar de aarde neerdalen door middel van deze drie snaren van onze Kracht, onze Wijsheid en onze Liefde,
- vooraleer ze terugkeren naar hun Bron, om Glorie te brengen aan de Godheid.

Ik vind het leuk om aan deze koorden te trekken zodat iedereen het geluid van deze mysterieuze klokken kan horen. Daarna hoorde ik dat het Heilig Sacrament in mijn kerk werd uitgesteld.

Ik zei tegen mezelf dat er voor mij geen kerkdienst was, noch een uitstelling van het Heilig Sacrament.

Mijn lieve Jezus, zonder mij de tijd te geven om nog een gedachte toe te voegen, *kwam mij zeggen*:

"Mijn dochter, de uitstelling van het Heilig Sacrament is voor jou niet nodig. Want wie mijn Wil doet, heeft de grootste en meest voortdurende uitstelling die mijn Wil in de hele Schepping kan hebben.

Ieder schepsel dat door mijn Wil wordt bezielt vormt namelijk alle uitstellingen die kunnen bestaan.

Wat vormt mijn Goddelijk Leven in de Eucharistie? Mijn Wil. Zonder mijn allerhoogste Wil die de Hostie bezielt, zou er geen Goddelijk Leven in haar zijn. Het zou slechts een eenvoudige witte hostie zijn die de aanbidding van de gelovigen niet waardig zou zijn.

Maar, mijn dochter, mijn Wil wordt tentoongesteld in de zon. En net zoals de hostie bedekt is met een sluier die mijn Leven verbergt, heeft ook de zon een sluier van Licht die mijn Leven verbergt.

En toch, wie knielt neer, wie stuurt een kus van aanbidding, wie dankt mijn Wil die in de zon wordt tentoongespreid!
Niemand. Wat een ondankbaarheid!

En toch houdt mijn Wil niet op.
Hij blijft het Goede doen onder zijn sluier van Licht.
Hij volgt de voetstappen van de mens. Hij kleedt zich in zijn daden.
Waar hij ook gaat, zijn Licht is voor hem en achter hem,
- om hem triomfantelijk in zijn Boezem van Licht op te nemen en
- om hem het Goede te geven.

En Hij is bereid hem dit Goede en dit Licht te geven,
- zelfs als hij het niet wil.

O, mijn Wil! Hoe onoverwinnelijk, lieflijk, bewonderenswaardig en onveranderlijk bent U om het Goede te doen,
- onvermoeibaar en zonder U ooit terug te trekken.

Zie je het verschil tussen
- de uitstelling van de Eucharistie en
- de voortdurende uitstelling van mijn Wil in alle geschapen dingen?

Voor de eucharistische aanbidding moet de mens zich inspannen. Hij moet zich ertoe inzetten en zich bereid maken om haar weldaden te ontvangen. Anders ontvangt hij niets.

Maar voor de uitstelling van mijn Wil in de geschapen dingen,
- zijn het de dingen die naar de mens toekomen.
Het is mijn Wil die zich inspant.

En ondanks het feit dat hij er niet eens toe bereid is, toont mijn Wil zich vrijgevig en overspoelt Hij hem met al zijn Goede Dingen.

En toch is er niemand om mijn eeuwige Wil te aanbidden overal waar Hij zich toont.

In de zon, symbool van de Eucharistie, verspreidt mijn Wil zijn Licht, zijn Warmte en zijn ontelbare Weldaden, maar altijd in stilte, zonder ooit een woord te zeggen of zelfs maar een verwijt te maken ondanks de afschuwelijke zonden die Zij kan zien.

In de zee echter, onder de sluiers van het water, toont mijn Wil zich op een andere manier. Hij lijkt te spreken in het ruisen van het water. Hij dwingt respect af door het daverende geraas van de branding. Hij kan schepen doen kapseizen en mensen meesleuren, zonder dat iemand zich daartegen kan verzetten.

Mijn Wil in de zee:

- geeft een demonstratie van zijn Macht en
- drukt zich uit in het ruisen van de Golven.

Hij spreekt in de hoge golven en roept de mens op om

- Hem te beminnen en te vrezen.

Mijn Wil, die ziet dat er niet naar Hem geluisterd wordt,

- toont de Goddelijke Gerechtigheid en
- verandert zijn sluiers in stormen die onweerstaanbaar over de mensen heen razen.

O, als de mensen aandacht zouden schenken aan alle demonstraties van mijn Wil in de hele Schepping, dan zouden zij altijd in aanbidding zijn voor mijn Wil, die zich toont:

- in de bloemenvelden waar Hij zijn geur verspreidt,
- in de bomen vol vruchten met vele smaken.

Want er is geen enkel geschapen ding waarin mijn Wil zich niet op goddelijke en bijzondere wijze openbaart.

BvdH 21 – 16 april 1927 – Onze Heer heeft zijn sacramenteel Leven in het Hart van de Allerheiligste Maagd Maria neergelegd.

Ik overwoog het Uur waarin Jezus de allerheiligste Eucharistie instelde. Hij toonde zich in mij en Hij zei:

Mijn dochter, wanneer Ik een daad verricht, kijk Ik eerst of er een mens is waarin Ik deze daad kan neerleggen, iemand die in staat is het goede dat Ik doe aan te nemen, erover te waken en het te beschermen.

Toen Ik het Heilig Sacrament instelde, zocht Ik een mens.
Mijn Koningin-Moeder bood zich aan om deze Daad en deze grote Gave te ontvangen.

Zij zei: "Mijn Zoon, ik heb u mijn borst aangeboden om over u te waken en u te verdedigen. Nu bied ik u mijn moederhart aan om deze grote gave te ontvangen.

Ik plaats rondom uw Sacramenteel Leven
- mijn genegenheid, mijn hartslagen,
- mijn liefde, mijn gedachten en mijn hele wezen,
om U te verdedigen, U gezelschap te houden, U te beminnen en U eerherstel te brengen.

Ik verbind mij ertoe U te belonen voor de Gave die U ons schenkt.
Vertrouw op uw Moeder en ik zal ervoor zorgen dat uw sacramenteel Leven verdedigd wordt.

En aangezien U mij tot Koningin van de hele Schepping gemaakt hebt, heb ik het recht om *al het licht van de zon* om U heen te verspreiden, om U eer te bewijzen en te aanbidden.

Ik plaats om U heen, om U liefde en glorie te geven
de sterren, de hemel, de zee en alle bewoners van de lucht.

Ik wist zeker waar ik de grote schat van mijn sacramenteel Leven kon plaatsen en Ik vertrouwde op mijn Moeder. Zij had Mij alle bewijzen van haar trouw gegeven. En dan stelde Ik het allerheiligste Sacrament in.

Zij was de enige mens die waardig was
- om het te bewaren,
- om het te verdedigen en
- om eerherstel te brengen.

Je ziet dus dat wanneer de mensen Mij ontvangen, Ik in hen neerdaal, vergezeld van de onafscheidelijke Daden van mijn Moeder,

Alleen hierdoor kan Ik mijn sacramenteel Leven verdragen.
Wanneer Ik een groot Werk wil verrichten dat Mij waardig is, is het noodzakelijk dat Ik eerst een mensel kies om:

- ten eerste een plaats te hebben waar Ik mijn Gave kan neerleggen.
- vervolgens om eerherstel te verkrijgen.

Hetzelfde geldt in de natuurlijke orde:

als de boer wil zaaien, strooit hij zijn zaad niet midden op de weg.

Hij zoekt eerst een stuk land.

Vervolgens bewerkt hij de grond, graaft er voren in vooraleer hij zaait.

En om zijn zaad veilig te stellen, bedekt hij het en wacht hij vol ongeduld op de oogst in ruil voor zijn werk en de granen die hij aan de aarde heeft toevertrouwd.

Dat is wat Ik met jou heb gedaan: Ik heb jou gekozen, voorbereid.

Vervolgens heb Ik jou de grote Gave van de Openbaringen van mijn Wil toevertrouwd.

En net zoals Ik het lot van mijn Sacramenteel Leven aan mijn geliefde Moeder heb toevertrouwd, heb Ik aan jou het lot van het Koninkrijk van mijn Wil willen toevertrouwen.

Deel 22

BvdH 22 – 4 juli 1927 – Het offer van de Communie. Onze wil is de gedaante waarin Jezus zich vermenigvuldigt. De ziel die leeft in de Goddelijke Wil bevat de Bron van alle Sacramenten.

Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, betuigde ik mijn dank.

Ik dacht bij mezelf dat ik deze Communie wilde aanbieden:

- aan alle bewoners van de hemel,
- aan elke ziel in het vagevuur,
- aan allen die leven en zullen leven.

En niet alleen aan hen, maar ik wilde mijn sacramentele Jezus geven:

- aan de sterrenhemel,
 - aan de bloemenvelden
 - kortom, aan alles wat geschapen is,
- om Hem de glorie en de triomf van zijn Werken te geven.

Terwijl ik dat zei, dacht ik: "Opnieuw onzin. Hoe kan ik zoveel keren 'Jezus' vormen? Dat is onmogelijk."

Mijn lieve Jezus toonde zich en Hij zei: "Mijn dochter, in de sacramentele Hostie zijn er de kleine gedaanten van het brood. Jouw Jezus verbergt zich daarin, levend en echt. Er zijn evenveel Jezus-Personen als er Hosties zijn.

Op dezelfde manier is er in de ziel de gedaanten van de menselijke wil, die niet onderhevig zijn aan consumptie zoals de gedaanten van mijn sacramenteel Leven. Ze zijn daarom gelukkiger en sterker.

Het Eucharistische Leven vermenigvuldigt zich in de Hosties. Mijn Goddelijke Wil vermenigvuldigt mijn Leven ook in elke daad van de menselijke wil die, meer dan een gedaante, zich leent voor de vermenigvuldiging van mijn Leven.

Terwijl jij jouw wil liet vloeien in de Mijne en je Mij aan iedereen wilde geven, vormde mijn Wil:

- mijn Leven in het jouwe,
- uit zijn Licht mijn Leven om Mij aan iedereen te geven.

O, wat was Ik gelukkig toen Ik voelde dat de kleine dochter van mijn Wil zovele van mijn Levens vormde in de gedaanten van haar wil, om Mij te geven:

- niet alleen aan de levende wezens,
- maar aan alle dingen die door Mij geschapen zijn.

Zo voelde Ik, door mijn Leven te vermenigvuldigen, dat Ik Koning van alles werd:

- Koning van de zon en de zee,
- Koning van de bloemen, de sterren en de hemelen,
- kortom, Koning van alle dingen.

Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft:

- bezit in zichzelf de Bron van de Sacramenten en
- kan Mij vermenigvuldigen zoveel zij wil en op alle manieren die zij wil.

Ik twijfelde over de laatste zin die ik geschreven had.

Daarom voegde mijn Jezus eraan toe: "Mijn dochter, de Sacramenten zijn uit mijn Wil voortgekomen, als vele kleine fonteinen. Ik heb hen laten voortkomen uit mijn Wil.

Ik bewaarde in Hem de Bron, waaruit deze fonteinen voortdurend de weldaden en de vruchten ontvangen die elk van hen bevat.

Maar de Sacramenten werken volgens de gesteldheden van degenen die ze ontvangen. Door een gebrek aan bereidheid van de kant van de mensen brengen de Bronnen van de Sacramenten niet het grote Goed voort dat zij bevatten. Zij storten vaak hun water uit, maar de mensen worden niet gewassen.

Bij andere gelegenheden wijden zij hen, en drukken op hen een goddelijk en onuitwisbaar Teken. Maar desondanks lijken de mensen niet geheiligd te zijn.

Een andere Bron brengt voortdurend het Leven van uw Jezus voort. Zij ontvangen dit Leven, maar noch de Vruchten ervan, noch het Leven van uw Jezus zijn in hen te zien.

Zo heeft elk van de Sacramenten zijn lijden, omdat zij de vruchten en de weldaden die zij bevatten niet zien in alle mensen.

Mijn Goddelijke Wil bezit de Bron van elk Sacrament. Moet het u dan verbazen dat de mens, die in Hem leeft en Hem laat regeren als in zijn eigen Koninkrijk, de Bron van alle sacramenten bezit met alle Weldaden en Vruchten, die zij bevatten?

En door hen van de Kerk te ontvangen, zal hij het Voedsel voelen dat het bezit. Zij neemt het voedsel op om volledige Glorie te geven aan deze Sacramenten waarvan hij de Bron bezit. Hij neemt dit voedsel ook om de Goddelijke Wil zelf te verheerlijken die hen heeft ingesteld.

Want alleen in de Goddelijke Wil zal de volmaakte Glorie voor al onze werken zijn. Daarom wacht Ik met zoveel ongeduld op het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat.

Alleen Hij zal in alle dingen evenwicht brengen. Hij zal de menslen alle Goeds geven dat Hij wil. En Hij zal de Glorie ontvangen die zij Hem verschuldigd zijn.

Deel 23

BvdH 23 – 2 oktober 1927 – Eén enkele ziel die het Koninkrijk van mijn Wil bezit, is meer waard dan wat of wie dan ook.

Er kunnen vele woorden gezegd worden bij de Consecratie van de hostie. Maar als het niet die enkele woorden zijn die door het Fiat zijn vastgesteld, blijft mijn Leven in de Hemel en blijft de hostie het waardeloos materiaal waaruit zij samengesteld is.

Hoe groot de volbrachte dingen ook zijn, niemand kan zich vergelijken met de mens waarin mijn Goddelijke Wil leeft, heerst en domineert.

Eén enkele ziel die het Koninkrijk van mijn Wil bezit, is meer waard dan wat of wie dan ook. En zij kan verdienen en smeken om wat alle anderen samen niet kunnen verdienen of verkrijgen. (...)

In mijn Goddelijke Wil bevinden zich:

- de volheid van alle goddelijke Goede Dingen en
- de totaliteit van alle mogelijke en denkbare handelingen.

Hij omvat alles van het Goddelijke Wezen. (...)

Mijn Wil vult de ziel zodanig dat er geen leegte in de ziel overblijft.

En aangezien de ziel niet in staat is om de hele goddelijke

Onmetelijkheid te bezitten, vult mijn Wil haar zoveel als de ziel kan bevatten.

Zonder zich af te scheiden, blijft mijn Wil buiten de ziel.

En Hij brengt het oog van de wil van de ziel in de oneindigheid van zijn Licht,

- om haar te laten doen wat mijn Goddelijke Wil doet,
- om de uitwisseling van haar daden en haar Liefde te ontvangen.

O, de Kracht van mijn Goddelijke Fiat dat werkt in de mens,

- die ermee instemt om met zijn Licht bekleed te worden en
- die zijn Heerschappij en zijn Koninkrijk niet verwerpt! (...)

Als de hemelse Vorstin, hoewel zij alleen was,

de komst van het Woord op aarde heeft kunnen bekomen,

dan is dat omdat zij aan het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat in haar, alle vrijheid gegeven had.

Als mijn Mensheid zelf het Koninkrijk van de Verlossing heeft kunnen vormen, dan is dat omdat Hij de integriteit en de onmetelijkheid van het Koninkrijk van de eeuwige Wil bezat.

Zo is één enkele ziel die het Koninkrijk van mijn Wil bezit meer waard dan wat of wie dan ook. Zij kan verdienen en smeken om wat alle anderen samen niet kunnen verdienen of verkrijgen.

Want alle anderen samen, hoe goed ze ook mogen zijn, maar zonder het Leven van mijn Wil in zich, zijn nog steeds slechts kleine vlammen, kleine plantjes, kleine bloemen,

- die hoogstens als versiering voor de aarde dienen en
- die kunnen uitdoven en verdorren.

En de Goddelijke Goedheid kan hun geen grote taken toevertrouwen, noch hen de wonderen schenken, die de hele wereld ten goede zullen komen.

Deel 24

BvdH 24 – 16 april 1928 – Bij de instelling van het Sacrament van de Eucharistie vormde Ons Fiat de echo. De echo doordringt het brood en de wijn om daarin mijn Lichaam, mijn Bloed, mijn Ziel en mijn Godheid te vormen. Deze echo weerklinkt nog steeds in elke Hostie. Mijn Sacramenteel Leven wordt voortdurend verder gezet.

(...) Ik bleef nadenken over het allerhoogste Fiat.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, toen ik het Fiat van de Schepping uitsprak, vormde mijn Goddelijke Wil de Echo.

Deze Goddelijke Echo weerklaatste door de lege ruimte van het hele universum en droeg al onze Eigenschappen met zich mee.

En Hij vulde de hemel en de aarde met onze Liefde.

Toen deze Echo uit ons Fiat kwam, schiep hij de mooiste dingen: de hemelen, de zonnen, de winden, de zeeën en vele andere dingen.

Deze echo bleef in elk geschapen ding aanwezig.

Hij houdt het leven van de blauwe hemel met alle sterren in stand.

Hij houdt de zon in leven. Hij brengt voortdurend zijn Echo van licht en warmte voort en Hij houdt de zon vol licht, geheel en prachtig, zoals Hij hem geschapen heeft. Elk geschapen ding bewaart zo de Echo van ons Fiat, dat zijn begin en zijn behoud is.

Daarom bewaart het de orde, de kracht, de harmonie en de pracht van onze Werken.

Telkens wanneer de Godheid wil werken en reproduceren, zelfs ons eigen Leven, vormt ons Fiat de Echo.

En deze Echo creëert en vormt alles wat Wij willen.

Je ziet het ook bij de instelling van het Sacrament van de Eucharistie. Daar heeft ons Fiat de Echo gevormd.

De Echo neemt bezit van het brood en de wijn om daarin mijn Lichaam, mijn Bloed, mijn Ziel en mijn Godheid te vormen.

Deze Echo weerklinkt nog steeds in elke Hostie.

En mijn Sacramenteel Leven wordt voortdurend verdergezet.

Deze Echo weerklonk ook in de schepping van de mens. Maar door zich terug te trekken uit onze Wil, verloor de mens de Echo.

Hij voelde de zachte, krachtige en harmonieuze klank, in en buiten zichzelf niet meer, die de kracht had om hem te bewaren zoals hij uit onze scheppende Handen was voortgekomen.

Hij werd toen zwak en disharmonisch. Arme mens, zonder de Echo van ons Fiat die hem het leven had gegeven.

Maar als de ziel mijn Wil blijft aanroepen als het begin van haar hele wezen, zal zij zijn goddelijke Echo voelen.

Deze Echo zal haar herinneren aan haar begin.

Resonerend in haar, zal hij opnieuw orde scheppen.

Onze Echo heeft zich uit de mens teruggetrokken omdat hij zich aan onze Wil heeft onttrokken. Op dezelfde manier, wanneer de zielen

- onze Wil erkennen, liefhebben en

- niets anders willen dan ons Goddelijk Fiat,

zal de echo van onze Wil terugkeren onder de mensen.

Het Koninkrijk van ons Goddelijk Fiat is precies dat:

de terugkeer van onze goddelijke Echo (...) om de mens terug te brengen naar de orde waarin hij geschapen is.

Deel 25

BvdH 25 – 10 oktober 1928 – Mijn Hart verheugt zich en zegent haar, die de Oorsprong bezit, het Leven van ons Fiat, die het begin, de oorsprong van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zal brengen.

(...) "Mijn Wil brengt in de diepten van de ziel de echo van alles wat Ik doe in deze heilige Hostie. Ik voel me niet alleen in mijn Daden. Ik voel dat zij met Mij bidt.

Wanneer onze smeekbeden en zuchten zich verenigen, vragen Wij om één en hetzelfde:

- dat de Goddelijke Wil bekend wordt en
- dat zijn Koninkrijk spoedig komt."

Mijn Hart verheugt zich en zegent haar, die de Oorsprong bezit, het Leven van ons Fiat, die het begin, de oorsprong van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zal brengen.

Mijn gedwongen Liefde is een lijden voor Mij, één van de grootste pijnen, die Mij zwijgzaam en verdrietig maakt.

Aan die priesters die zich willen inzetten om Mij van deze nachtmerrie te verlossen door mijn geheimen bekend te maken en te publiceren, zal Ik een zeer verrassende genade en kracht geven om dat te doen.
(...)

Mijn leven speelt zich af voor mijn Jezus in het Sacrament.
En – Oh, hoeveel gedachten overspoelen mijn geest.

Ik zei tegen mezelf: "veertig jaar en enkele maanden

- heb ik het tabernakel niet gezien,
- was het mij niet gegeven om voor zijn aanbiddelijke sacramentele Aanwezigheid te vertoeven.

Dit waren veertig jaar niet alleen van gevangenschap, maar ook van ballingschap.

Eindelijk, en na zo'n lange ballingschap, ben ik teruggekeerd naar mijn vaderland: een gevangene, maar niet langer verbannen, dicht bij mijn Jezus in het Sacrament.

En niet één keer per dag, zoals ik deed vooraleer Jezus mij een gevangene maakte, maar altijd, altijd.

Mijn arm hart, als ik het nog in mijn borst heb, voelt zich verteerd door zoveel Liefde van Jezus."

Terwijl ik hierover en over andere dingen nadacht, toonde mijn allergrootste Goedheid, Jezus, zich in mij. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, denk je dat Ik je meer dan veertig jaar in de gevangenis heb gehouden, zonder een groter plan? Nee! Nee! Het getal veertig is altijd betekenisvol geweest en een voorbereiding op grote werken.

Mijn dochter; om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil bekend te maken, heb Ik van jou, veertig jaar van opofferingen gewild. Maar hoeveel Genaden heb Ik je niet gegeven! "

Omdat ik zo dicht bij mijn Jezus in het Sacrament ben, is er elke ochtend de zegening met de Allerheiligste.

Toen ik mijn lieve Jezus vroeg om mij te zegenen, toonde Hij zich in mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, Ik zegen je met heel mijn Hart.

Sterker nog: *Ik zegen mijn Wil zelf in jou.*

Ik zegen jouw gedachten, jouw ademhaling en jouw hartslag, opdat

- je altijd aan Mijn Wil zou kunnen denken,
- je mijn Wil voortdurend kunt inademen, en
- enkel Mijn Wil jouw hartslag is.

Mijn liefste dochter, als je eens wist hoe zoet het voor Mij is, hoe gelukkig Ik ben om de kleine Dochter van mijn Wil te zegenen. (...)

Mijn Hart verheugt zich door haar te zegenen,

- die de Oorsprong bezit, het Leven van ons Fiat,
- die het Begin, de Oorsprong van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zal brengen.

En door jou te zegenen, giet Ik in jou de weldadige dauw van het Licht van mijn Goddelijke Wil, die:

- jou helemaal zal doen stralen,
- jou mooier zal laten lijken in mijn sacramentele Ogen.

Ik zal Me gelukkiger voelen in deze cel wanneer Ik mijn kleine gevangen dochter zie, gekleed en geketend door de zachte banden van mijn Wil.

Telkens wanneer Ik je zal zegenen,
zal Ik het Leven van mijn Goddelijke Wil in jou laten groeien.
Mijn Wil brengt in de diepten van de ziel de echo van alles,
wat Ik in deze heilige Hostie doe.
Ik voel Me niet alleen in mijn daden – Ik voel dat zij met Mij bidt.

Wanneer onze smeekbeden en zuchten zich verenigen,
vragen Wij om één en hetzelfde: dat de Goddelijke Wil bekend wordt
en dat zijn Koninkrijk spoedig komt. ”

Mijn leven speelt zich af in de nabijheid van mijn gevangene Jezus.
Telkens wanneer de deur van de kapel opengaat, wat vaak gebeurt,
stuur ik drie of vijf kussen naar mijn Jezus in het Sacrament,
of breng ik hem een kort bezoek.

Jezus, die zich in mij toont, **zegt mij**:

"Mijn dochter, hoe aangenaam zijn jouw kussen voor Mij.
Ik voel dat je Mij kust met de kussen van mijn Wil zelf.
Ik voel mijn goddelijke Kussen zelf op mijn Lippen,
op mijn Gelaat, mijn Handen en in mijn Hart.

Alles is goddelijk in de ziel waar mijn Goddelijke Wil heerst.
Ik voel in jouw daden:
- mijn Liefde die Mij verfrist,
- de frisheid, de vriendelijkheid van mijn Goddelijke Wil Zelf
die Mij omhelst, Mij kust en Mij bemint.

O, hoe aangenaam is mijn Goddelijke Wil, werkend in de mens!
Ik verblijf in haar en Ik voel dat zij Mij alle Schoonheid en Heiligheid van
Mijn daden zelf teruggeeft en voor Mij ontvouwt.

Daarom heb Ik zo'n groot verlangen dat Mijn Wil bekend wordt,
- om in de mensen al Mijn daden te kunnen vinden,
goddelijk en Mij waardig.”

Ik ga nu verder met te zeggen dat mijn lieve Jezus hier in dit huis,
op mij leek te wachten, vlakbij zijn tabernakel van Liefde,
om de priesters het teken te geven te beslissen om de geschriften
voor te bereiden voor publicatie.

En terwijl ze met elkaar overlegden over de manier waarop zij dat zouden doen, lazen zij de negen excessen van de Liefde van Jezus bij zijn Incarnatie. Deze bevinden zich in het eerste kleine boekje van mijn Geschriften.

Terwijl zij lazen, spitste Jezus in mij de Oren om te luisteren. Het leek mij alsof Jezus in het tabernakel hetzelfde deed. Bij elk woord dat Hij hoorde, klopte zijn Hart feller. Bij elk exces van zijn Liefde begon dit opnieuw, nog sterker te kloppen.

Het was alsof de Kracht van zijn Liefde Hem alle excessen die Hij bij zijn Incarnatie had gehad, deed herhalen.

Alsof Hij zijn Vlammen niet kon bedwingen, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, alles wat Ik je heb verteld:

- over mijn Incarnatie,
- over mijn Goddelijke Wil en
- over andere dingen,

was niets anders dan het overvloeien van mijn overmatige en ingehouden Liefde."

Nadat Ik Mij in jou had uitgestort, bleef mijn Liefde onderdrukt.

Zij wilde immers haar vlammen hoger doen opstijgen om

- alle harten te vullen en
- bekend te maken wat Ik gedaan heb en wil doen voor de mensen.

Alles wat Ik jou verteld heb blijft echter verborgen.

Hierdoor beleeft mijn Hart een nachtmerrie. Zij beklemmt Mij.

De vlammen van mijn Liefde worden verhinderd van op te laaien en zich te verspreiden.

Toen Ik hen nu hoorde lezen en besluiten om de publicatie op zich te nemen, voelde Ik de nachtmerrie verdwijnen en het gewicht dat de vlammen van mijn Hart onderdrukte, opgeheven.

Mijn Hart klopte heviger en bonkte.

Het liet je de herhaling van al deze excessen van Liefde horen.

Meer nog, want wat Ik eenmaal doe, herhaal Ik altijd.

Mijn gedwongen Liefde is een Lijden voor Mij, één van de grootste, die Mij zwijgzaam en verdrietig maakt.

Omdat mijn eerste Vlam zonder Leven is, kan Ik de andere Vlammen die Mij verslinden en verteren niet bevrijden.

Daarom zal Ik aan deze priesters die zich willen inzetten om Mij van deze nachtmerrie te verlossen door Mijn Geheimen bekend te maken en door hen te publiceren,
- een *zeer verrassende Genade en Kracht* geven om dit te doen en
- *het Licht* zodat zij als eersten weten *wat* zij aan anderen bekend zullen maken.
Ik zal in hun midden zijn en hen in alles leiden.”

Het lijkt mij echter dat telkens wanneer de eerwaarde priesters de geschriften herlezen om zich voor te bereiden, mijn lieve Jezus aandachtig kijkt om te zien wat zij doen en hoe zij dat doen.

Ik kan alleen maar de Goedheid en Liefde bewonderen van mijn geliefde Jezus, die
- aandachtig is in mijn hart,
- en dit weergeeft in het tabernakel.
En vanuit deze cel doet Hij wat Hij in mijn hart doet.

Ik ben helemaal in de war als ik dit zie, en ik dank Hem voor alles.

BvdH 25 – 17 oktober 1928 – Analogie tussen de Conceptie van Jezus en de Eucharistie. Alleen wanneer mijn Wil bekend zal zijn en zijn Koninkrijk in de mens zal vormen, zal mijn Sacramenteel Leven zijn vruchten afwerpen.

Ik zette mijn daden in het Goddelijke Fiat verder, in navolging van de Zijne. Ik begeleidde de Conceptie van Jezus in de Moederschoot.

Jezus toonde zich in mij en ***Hij zei mij:***
Mijn dochter, hoe groot is de analogie tussen
- ***mijn Conceptie in de moederschoot en***
- ***wat Ik doe in elke geconsacreerde Hostie.***

*Zie, Ik ben uit de hemel neergedaald om verwekt te worden in de Moederschoot van mijn hemelse Moeder.
Het is uit de Hemel dat Ik neerdaal om geconsacreerd te worden, verborgen onder de sluier van een stukje brood.

*In het donker, *onbeweeglijk bleef Ik in de Moederschoot*, en nog kleiner, blijf Ik in elke Hostie. Kijk naar Mij, Ik ben hier, verborgen in het Tabernakel. Ik bid, Ik ween, en zelfs mijn ademhaling is stil.

In de sacramentele sluiers houdt mijn Goddelijke Wil Mijzelf als dood, vernietigd, beperkt, samengedrukt, terwijl Ik leef en Leven geef aan iedereen. O afgrond van mijn Liefde, hoe onmetelijk bent U!

**In de Moederschoot* droeg Ik het hele gewicht van alle zielen en alle zonden.

Hier, *in elke Hostie*, hoe klein ook, voel ik het enorme gewicht van de last van de zonden van elke mens. En hoewel Ik Mij verpletterd voel onder de enorme zwaarte van zoveel zonden, word Ik niet moe.

Want ware Liefde wordt nooit moe en wil overwinnen door de grootste offers. Zij wil haar Leven blootstellen voor de geliefden.

Daarom gaat mijn Leven verder, vanaf het moment van mijn Ontvangenis tot aan mijn Dood, in elke sacramentele Hostie.

Maar Ik wil je zeggen hoe blij Ik ben dat je dicht bij mijn Tabernakel bent, onder mijn sacramentele Blik.

Er bestaat een analogie tussen jou en Mij.

Zie, Ik ben hier verborgen onder het gezag van mijn Goddelijke Wil. Ach, het is mijn Wil zelf, zijn Kracht, die het Wonder verricht om Mij bij de consecratie in elke hostie te verbergen.

Jij ligt alleen in je bed door de macht van mijn Fiat. Ach, het zijn geen lichamelijke ziekten die je belemmeren, nee, het is enkel mijn Wil die het zo wil.

Hij maakt van jou een sluier, Hij verbergt zich in jou
En Hij vormt voor Mij een levende Hostie, een levend Tabernakel.

Hier, in dit tabernakel, bid Ik voortdurend.
Maar weet je wat mijn eerste gebed is?

Dat de Goddelijke Wil bekend wordt, dat zijn Wil, die Mij verborgen houdt, alle mensen kan regeren, in hen kan heersen en domineren.

Enkel wanneer mijn Wil bekend is en in hen zijn Koninkrijk vormt, zal mijn sacramenteel Leven al zijn vruchten voortbrengen,
- de vervulling zijn van zoveel Opofferingen,
- het herstel zijn van mijn Leven in de mensen.

Ik ben hier verborgen en breng vele Opofferingen in afwachting van deze Triomf: het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil.

Jij ook, bid!

Als echo van mijn Gebed hoor Ik jouw voortdurende woorden
- die al mijn Daden en alle geschapen dingen in beweging brengen.
En jij vraagt Mij, namens iedereen en alle dingen,
- dat mijn Wil bekend wordt en zijn Koninkrijk wordt gevormd.

Jouw echo en de Mijne zijn één. Wij vragen hetzelfde:
- dat alles kan terugkeren naar het Eeuwige Fiat,
- dat zijn rechtmatige Rechten aan Hem kunnen worden teruggegeven.

Zie dan hoe groot de analogie tussen jou en Mij is!
Maar het mooiste is dat wat Ik wil, jij ook wil.

Wij zijn beiden opgeofferd voor een zo heilige zaak.
Daarom is jouw gezelschap mij zo dierbaar.
Te midden van zoveel pijn die Ik moet lijden, maakt het Mij gelukkig.

BvdH 25 – 4 november 1928 – De Zegen van het Heilig Sacrament.

De Zon van mijn Waarheden, zonder zich van haar centrum los te maken, vestigt zich in de ziel en vormt in haar een eeuwige dag.

Daarna volgde de Zegen van het Allerheiligste Sacrament.
Vanuit het diepste van mijn hart bad ik Hem om mij te zegenen.

Jezus toonde zich in mij.
Hij weerspiegelde wat Jezus in het Sacrament deed.
Hij hief zijn Rechterhand op en zegende mij, terwijl Hij zei:

"Mijn dochter,
Ik zegen jouw hart en druk er het zegel van mijn Goddelijke Wil op,
opdat jouw hart, verenigd met mijn Goddelijke Wil, in alle harten kan kloppen. Dan kan je alle harten oproepen om de Goddelijke Wil te beminnen.

Ik zegen jouw gedachten en druk er mijn Goddelijke Wil op.
Dan kan je alle intelligenties oproepen om mijn Wil te kennen.

Ik zegen jouw mond, opdat mijn Goddelijke Wil doorheen jouw stem kan stromen, en je alle menselijke stemmen kunt oproepen om over mijn Fiat te spreken.

Ik zegen jou helemaal, mijn dochter, opdat alles in jou mijn Goddelijke

Wil kan oproepen en je naar iedereen kunt rennen om Hem bekend te maken.

O, hoe gelukkig voel Ik Mij om te werken, te bidden, de ziel te zegenen waarin mijn Goddelijke Wil heerst!

Ik vind in haar mijn Leven, Licht, Gezelschap.

Alles wat Ik doe, stijgt onmiddellijk op.

Ik zie de gevolgen van mijn daden. Ik ben niet alleen als Ik bid en werk. Maar Ik vind een gezelschap en iemand die met Mij werkt.

Anderzijds zijn de gedaanten van de Hostie in deze sacramentele gevangenis stil. Zij zeggen Mij geen enkel woord.

Ik doe alles alleen, zonder ook maar één zucht te vinden die zich bij de Mijne voegt, geen enkele hartslag die Mij bemint.

Integendeel, voor Mij is er alleen de koude van een graf, dat Mij niet enkel gevangen houdt, maar Mij ook begraaft

Ik heb niemand om ook maar één woord tegen te zeggen, om Mij aan toe te vertrouwen. Omdat de Hostie niet spreekt, ben Ik altijd in stilte. Met Goddelijk geduld wacht Ik tot de harten Mij ontvangen om die stilte te doorbreken en om van een beetje gezelschap te genieten.

Maar in de ziel waarin Ik mijn Goddelijke Wil vind, voel Ik Mij teruggekeerd in het hemels Vaderland.

BvdH 25 – 2 december 1928 – Het Eucharistisch Tabernakel en het Tabernakel van de Goddelijke Wil. Al mijn Plannen, mijn Zorg en mijn Belangen zijn erop gericht mijn Goddelijke Wil bekend te maken en te laten heersen onder de mensen. Elke mens zal dan voor Mij een levend Tabernakel zijn, niet stil, maar sprekend.

Zonder Jezus wordt alles triestig. Zelfs de meest heilige dingen, gebeden en sacramenten zijn zonder Hem een marteling.

Ik zei toen tegen mijzelf:

"Wat heeft het voor zin dat Jezus mij toestaat om dicht bij zijn Tabernakel van Liefde te komen, als het is om te zwijgen?"

Het lijkt me eerder dat Hij liever verborgen blijft en me geen lessen meer geeft over het goddelijke Fiat.

Het leek me alsof Hij zijn 'lessenaar' diep in mij had en dat Hij me altijd iets te zeggen had. Nu hoor ik niets dan een diepe stilte.

Ik hoor in mij enkel het voortdurende gefluister van de Zee van Licht van de eeuwige Wil. Hij fluistert altijd Liefde, Aanbidding, Glorie. Hij omarmt alles en iedereen.

Terwijl ik dit dacht, toonde mijn lieve Jezus zich eventjes in mijn binnenste.

Hij zei mij: "Mijn dochter, houd moed!

Ik ben het die in het diepst van je ziel de golven van de zee van Licht van mijn Goddelijke Wil laat bewegen.

Ik fluister altijd, zonder ophouden, om van mijn Hemelse Vader het Koninkrijk van mijn Wil op aarde te verkrijgen. Jij doet niets anders dan Mij volgen. Als je Mij niet zou volgen, zou Ik het alleen doen.

Maar dat zal je niet doen. Je zal Mij niet alleen laten, omdat mijn Fiat Zelf jou in Hem ondergedompeld houdt.

Ach, weet je dan niet dat je het Tabernakel van mijn Goddelijke Wil bent! Hoeveel Werken heb Ik niet in jou volbracht! Hoeveel Genaden heb Ik je niet geschonken om dit Tabernakel voor Mij te vormen! Ik kan zeggen dat dit Tabernakel uniek is in de wereld.

Ik heb een groot aantal eucharistische tabernakels.

Maar *in dit Tabernakel van mijn Goddelijke Fiat:*

- voel Ik Mij niet gevangen.
- bezit Ik de oneindige ruimte van mijn Wil,
- voel Ik Me niet alleen,
- heb Ik iemand om Mij eeuwig gezelschap te houden,
- soms handel Ik door te onderwijzen en geef Ik je mijn hemelse lessen,
- soms stort Ik mijn Liefde en Pijn uit, en
- soms vier Ik feest, zodanig dat Ik samen met jou blij ben.

Dus als Ik bid, als Ik lijd, als Ik ween, als Ik feest vier, ben Ik nooit alleen.

Ik heb de kleine Dochter van mijn Goddelijke Wil bij Mij.

Ik heb dan een grote eer en een zeer prachtige Verovering:

deze die Ik het liefste heb. Ik heb een menselijke wil die volledig aan Mij geofferd is en hij is als een voetbank van mijn Goddelijke Wil.

Ik zou haar mijn favoriete Tabernakel kunnen noemen.

Ik schep er zoveel behagen in dat Ik het niet zou willen ruilen voor de eucharistische tabernakels. Want in hen ben Ik alleen!

De Hostie geeft Mij de Goddelijke Wil niet, zoals Ik Hem Ik in jou vind. Wanneer Hij zich bilokaliseert, heb Ik Hem in Mij en Ik vind Hem ook in jou.

Anderzijds is de Hostie niet in staat om Hem te bezitten en vergezelt de Hostie Mij niet in mijn Daden. Ik ben altijd alleen. Alles om Mij heen is koud. Het tabernakel, de ciborie, de hostie zijn levenloos. Zij geven dus geen gezelschap.

Daarom vind Ik zoveel vreugde wanneer Ik naast mijn eucharistisch tabernakel, het tabernakel vind dat mijn Goddelijke Wil in jou gevormd heeft.

Gewoon door naar jou te kijken, doorbreek Ik mijn eenzaamheid en ervaar Ik de zuivere Vreugde die Mij gegeven kan worden door de mens die mijn goddelijke Wil in zich laat heersen.

Daarom zijn al mijn plannen, mijn zorgen en mijn belangen:

- mijn Goddelijke Wil bekend maken en
- Hem te laten heersen onder de mensen.

Elke mens zal dan voor Mij een levend Tabernakel zijn:

- niet stil, maar sprekend.

Ik zal niet meer alleen zijn. Ik zal mijn eeuwig Gezelschap hebben.

Mijn Goddelijke Wil zal zich in hen gebilokaliseerd hebben.

Dan zal Ik mijn goddelijke Gezelschap in de mens hebben.

En zo zal Ik mijn Hemel in elk van hen hebben. Want het Tabernakel van mijn Goddelijke Wil bezit mijn Hemel op aarde.

Deel 27

BvdH 27 – 22 december 1929 – De drie gevangenschappen van Jezus. “Je kan Mij de Goddelijke Gevangene noemen, de Hemelse Gevangene.” In de derde gevangenis van de Eucharistie breng Ik het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat tot voltooiing.

Mijn dochter, je moet nu nog een daad van mijn overmatige Liefde leren kennen – waar mijn Liefde Mij naartoe heeft geleid.

Toen Ik uit de Hemel naar de aarde neerdaalde, bracht mijn Liefde Mij naar een donkere en zeer enge gevangenis, die de Schoot van mijn Moeder was.

Maar mijn Liefde was niet tevreden.

Hij vormde voor Mij in deze gevangenis zelf een andere kerker die mijn Mensheid was. Deze hield mijn Godheid gevangen.

De eerste gevangenis duurde negen maanden.

De tweede gevangenis van mijn Mensheid duurde voor Mij tot mijn drieëndertigste jaar.

Maar mijn Liefde stopte daar niet.

Tegen het einde van de gevangenis van mijn Mensheid, vormde mijn Liefde voor Mij de gevangenis van de Eucharistie, - de kleinste van alle gevangenschappen:

een kleine hostie waarin Zij mij gevangenzette: Mensheid en Godheid.

En Ik was tevreden, om daar als een dode te zijn, zonder een ademhaling, een beweging of een hartslag te laten horen, - en niet voor enkele jaren, maar tot het einde der tijden.

Zo ben Ik van gevangenis naar gevangenis gegaan.

Zij zijn onafscheidbaar met Mij verbonden. Daarom kan je Mij de Goddelijke Gevangene noemen, de Hemelse Gevangene.

In de *eerste twee gevangenschappen*, in de intensiteit van mijn Liefde, heb Ik *het Koninkrijk van de Verlossing* tot voltooiing gebracht.

In de *derde gevangenis van de Eucharistie* breng Ik *het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat* tot voltooiing.

En daarom heb Ik je geroepen naar de gevangenis van je bed,
zodat Wij samen, beiden gevangenen, in onze eenzaamheid, verenigd,
het Koninkrijk van mijn Wil tot voltooiing kunnen brengen.

Ik had een Moeder nodig voor de Verlossing.
Ik had ook een Moeder nodig voor het Koninkrijk van mijn Fiat.

Mijn veeleisende Liefde wilde een gevangen moeder om haar tot mijn
beschikking te houden.

Daarom zal Ik jouw gevangene zijn
- niet alleen in de kleine Hostie,
- maar ook in jouw hart.

Jij zult mijn lieve gevangene zijn, heel aandachtig,
- om naar Mij te luisteren en
- om de eenzaamheid van zo'n lange gevangenschap te doorbreken.

Hoewel Wij gevangenen zijn, zullen Wij gelukkig zijn omdat Wij het
Koninkrijk van de Goddelijke Wil tot rijpheid zullen brengen om het aan
de mensen te geven.

Deel 28

BvdH 28 – 22 februari 1930 – Wie in de Goddelijke Wil leeft, is omgeven door Goddelijke Onveranderlijkheid. Het Goede doden is een enorme belediging, zodanig groot, dat het offer van andere levens nodig zijn om het opnieuw tot leven te brengen.

Met het Offer van mijn Dood riep Ik de wedergeboorte op
- van al deze levens en
- van het Goede dat de mens had laten sterven.

En Ik wilde verrijzen om het leven van het Goede en de wederopstanding van de menselijke familie te bevestigen.

Wat een grote belediging is het om het Goede te laten sterven!
Het is zo'n grote belediging dat het offer van andere levens nodig is, om het te doen herleven.

Met mijn Verlossing en het Offer van mijn Dood, werd niet al het Goede in de mens herboren. Aangezien de Goddelijke Wil niet in de mens heerst, wordt mijn Goddelijke Wil onderdrukt.
Hij kan niet de Heiligheid ontwikkelen die Hij wil.

Het Goede lijdt met tussenpozen. Soms herleeft het, soms sterft het.
Mijn Fiat blijft achter met het voortdurende lijden dat Hij niet in staat is om al het Goede in de mens te doen herleven, dat Hij zou willen.

Daarom ben Ik in de kleine sacramentele Hostie gebleven.
Ik ben vertrokken naar de hemel, maar op aarde gebleven onder de mensen, om geboren te worden, te leven en te sterven
- zij het op mystieke wijze.

Zo kan het goede in de mensen opnieuw geboren worden,
- dat goede, dat de mens verworpen had,
door zich terug te trekken uit mijn Goddelijke Wil,

En verenigd met mijn Offer, heb Ik het offer van jouw leven gevraagd opdat het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil onder de menselijke generaties opnieuw geboren zou worden.

In elk Tabernakel ben Ik waakzaam om:

- het Werk van de Verlossing te volbrengen en
- het "Fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra".

Ik ben tevreden met mijn eigen Offer en mijn Dood in elke Hostie, om de Zon van mijn goddelijke Fiat opnieuw te laten opgaan en om het nieuwe Tijdperk van zijn volledige Triomf te laten aanbreken.

Toen Ik de aarde verliet, zei Ik:

"Ik ga naar de Hemel en Ik blijf op aarde in het Sacrament.

Ik zal tevreden zijn met eeuwenlang te wachten.

Ik weet dat het Mij veel zal kosten.

Er zal geen gebrek zijn aan enorme Beledigingen,

- misschien nog meer dan tijdens mijn Passie.

Maar Ik zal Mij wapenen met goddelijke Geduld.

Met deze kleine Hostie zal Ik het Werk volbrengen.

Ik zal mijn Wil in de harten laten heersen

en Ik zal onder de mensen blijven

om te genieten van de vruchten van alle offers die Ik gebracht heb.

Wees daarom met Mij verenigd in het Offer

- voor zo'n heilige zaak en
- voor de terechte Triomf van mijn Wil, die zal heersen en domineren.

BvdH 29 – 12 september 193 – Ware Liefde vormt het Vuur waarin je jezelf verbrandt om Degene die je bemint opnieuw tot leven te wekken. De Dag van Jezus in de Eucharistie.

Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat door.

Terwijl ik mijn daden verrichtte, dacht ik:

“Is het waar dat Jezus de continuïteit van mijn kleine daden bemint?”

Jezus maakte zich voelbaar en Hij zei:

Mijn dochter, een onderbroken liefde kan nooit tot heldendom leiden.

Omdat zij niet continu is, vormt zij veel leegtes in de mens:

- die zwakte en koude veroorzaken,
- die het kleine aangestoken vlammetje bijna doven,
door het de standvastigheid van de Liefde te ontnemen.

Met haar Licht toont de Liefde wie Zij liefheeft.

Door haar Warmte houdt zij de vlam brandend en doet zij het heldendom van de ware Liefde ontstaan,
zodat zij graag haar leven geeft voor Hem die zij liefheeft.

Een voortdurende Liefde heeft de eigenschap om in de ziel van de mens, Degene voort te brengen die zij bemint zonder ophouden.
Deze geboorte vindt plaats in het centrum van haar voortdurende liefde.

Zie je dus wat een onophoudelijke Liefde betekent?

Het is het vormen van de brandstapel waarop je jezelf verbrandt en verteert om daar het Leven van je geliefde Jezus te vormen.

Dat wil zeggen: “Ik verbrand mijn leven in een voortdurende Liefde om Degene die ik eeuwig bemin te laten leven.”

O, als Ik de mens niet altijd had liefgehad met een Liefde die nooit ‘genoeg’ zegt, zou Ik nooit uit de Hemel naar de aarde zijn neergedaald om mijn Leven te geven te midden van zoveel Lijden en Heldendom, uit Liefde voor hem!

Het was mijn voortdurende Liefde die, als een zachte ketting,
Mij aantrok en Mij deze heldhaftige daad deed volbrengen,
om zijn liefde te verkrijgen.

Een voortdurende Liefde kan alles bereiken.
Zij kan alles doen en alles vergemakkelijken.
En zij weet hoe zij alles in Liefde kan omzetten.

Daartegenover kan een onderbroken liefde worden genoemd:
een liefde van omstandigheden, een belanghebbende liefde,
een lage liefde, die er vaak toe leidt dat, als de omstandigheden
veranderen, je degene die je bemint verloochent en zelfs veracht.

Enkel voortdurende daden vormen het leven in de mens.
Wanneer hij zijn handeling verricht, nemen het licht, de liefde en de
heiligheid toe in de handeling zelf,
afhankelijk van de handeling die hij verricht.

Daarom kan een onderbroken liefde of goedheid geen echte Liefde,
noch echt Leven, noch echt Goed, genoemd worden.

Toen voegde Hij er op een tedere toon aan toe: Mijn dochter, als je wil
dat jouw Jezus zijn Liefdesplannen in jou voltooit, zorg er dan voor dat
jouw liefde en jouw handelingen voortdurend in mijn Wil zijn.

Want alleen in de continuïteit kan Hij:
- beschikken over zijn goddelijke Wijze van Handelen.
- zich verbinden met de blijvende daad van de mens.
En Hij haast zich om te volbrengen wat Hij voor hem heeft gepland.

Want dankzij zijn daden die nooit ophouden,
- vindt Hij dan de ruimte, de nodige voorbereidingen en het Leven zelf,
waar Hij
- zijn bewonderenswaardige Plannen kan vormen en
- zijn mooiste Werken kan uitvoeren.

Bovendien is elke daad die in mijn Wil wordt volbracht:
- een extra band tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil,
- een extra stap in de zee van zijn Fiat,
- een extra groot recht dat de ziel verwerft.

Daarna bleef ik bidden voor het Tabernakel van de Liefde.
Ik zei tegen mezelf:

“Wat doet U mijn Liefde, in deze Gevangenis van Liefde?”

Vol goedheid zei Jezus mij:

"Mijn dochter, wil je weten wat Ik daar doe? Ik leef mijn Dag.

Je moet weten dat Ik mijn hele Leven hier op aarde in één Dag heb ingesloten.

Mijn Dag begint met *mijn Conceptie* en, daarna *mijn Geboorte*. De sluiers van de sacramentele gedaanten dienen Mij als luiers voor *mijn kindertijd*.

Wanneer de mensen Mij uit ondankbaarheid alleen laten en Mij willen beledigen, leef Ik *mijn ballingschap* in het gezelschap van een liefhebbende ziel die als een tweede moeder zich niet van Mij kan losmaken en Mij trouw gezelschap houdt.

Vanuit deze ballingschap ga Ik *naar Nazareth* om daar *mijn verborgen Leven* te leiden in het gezelschap van de weinige goede zielen die Mij omringden.

Ik zet mijn Dag verder en wanneer de mensen Mij naderen om Mij te ontvangen, herleef Ik *mijn openbare leven* door mijn evangelische scènes te herhalen, en aan iedereen mijn leer, de steun en de troost te geven die zij nodig hebben. Ik handel als een Vader, een Leraar, een Arts, en indien nodig ook als een Rechter.

Zo breng ik mijn Dag door met op jullie te wachten en goed te doen voor iedereen.

Vaak ben Ik *alleen* ben, zonder een kloppend hart aan mijn zijde! Dan voel Ik *een woestijn* om Me heen en Ik blijf alleen, - alleen om te bidden.

Ik voel de eenzaamheid van mijn dagen in *de woestijn hier op aarde*. En oh, wat doet Mij dat pijn! Mijn jaloerse Liefde zoekt harten en Ik voel Mij geïsoleerd en verlaten. Maar mijn Dag is niet voorbij met deze verlatenheid.

Er gaat geen dag voorbij zonder dat *ondankbare zielen* Mij komen beledigen en Mij op een heiligschennende manier ontvangen. Zij laten Mij mijn Dag beleven met *mijn Passie en mijn Dood aan het Kruis*. Ach, in dit Sacrament van Liefde ontvang Ik heiligschennissen en de meest *meedogenloze dood*.

In dit tabernakel breng Ik mijn dag door met *het herhalen van alles dat Ik in de drieëndertig jaar van mijn sterfelijke Leven gedaan heb*.

En in alles wat Ik gedaan heb en in alles wat Ik doe, is het eerste doel:
- de eerste Daad van het Leven,
- dat de Wil van mijn Vader op aarde geschiede zoals in de Hemel.

In deze kleine Hostie doe Ik dus niets anders dan smeken dat mijn Wil en die van mijn kinderen één mogen zijn. En Ik roep jou op in deze goddelijke Wil te leven waarin je mijn gehele Leven in actie vindt.

En door dit Leven te volgen, te overdenken en te offeren,
verenig je jezelf zich met mijn Eucharistische Dag
om te bekomen dat mijn Wil bekend wordt en op aarde heerst.

En zo kan jij ook zeggen: “Ik breng mijn dag door met Jezus.”

Deel 35

BvdH 35 – 24 januari 1938 – Onze-Lieve-Heer is uit de Hemel neergedaald om op aarde in de tabernakels te verblijven om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te voltooien. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan net als Jezus zeggen: “Ik ga weg en ik blijf.”

Mijn vlucht in de Goddelijke Wil gaat verder. Ik bezocht Jezus in het Sacrament. En ik wilde alle tabernakels en elke sacramentele Hostie kussen om met mijn gevangen Jezus te leven.

Ik zei tegen mezelf: “Welke opoffering, wat een lange gevangenschap, niet van dagen, maar van eeuwen! Arme Jezus, als Hij tenminste beloond zou worden!” Mijn geliefde Jezus bezocht mijn kleine ziel. En geheel ondergedompeld in zijn vlammen van Liefde, zei Hij mij:

"Mijn goede dochter, mijn eerste gevangenschap was de Liefde, die mij zo gevangen hield dat Ik geen vrijheid had om te ademen, mijn Hart te laten kloppen of te werken. Ik was de gevangene van mijn Liefde. Het was mijn Liefde die mij gevangen hield in het tabernakel, en dit met reden en met opperste en goddelijke Wijsheid.

Nu moet je weten dat de banden van mijn Liefde mij ertoe brachten de Hemel te verlaten in mijn incarnatie.

Ik vertrok en Ik daalde naar de aarde af om te zoeken naar mijn kinderen en broeders. Ik wou met mijn Liefde zoveel gevangenschappen van liefde voor hen vormen zodat zij er niet uit konden komen. Ik vertrok maar Ik bleef tegelijkertijd in de Hemel. Mijn Liefde hield Mij immers gevangen en bond Mij aan de hemelse gewesten.

Nu, nadat Ik mijn taak hier beneden voltooid had, ben Ik

- naar de Hemel vertrokken en
- tegelijkertijd gevangen gebleven in elke sacramentele Hostie.

*Maar weet je waarom? Omdat **mijn Liefde**, mijn zoete Gevangenis, tegen **mij zei**:*

"Het plan waarvoor je uit de Hemel naar de aarde bent gekomen is nog niet uitgevoerd.

Waar is het koninkrijk van onze Wil? Het bestaat niet en is niet bekend. Blijf gevangen in elke sacramentele Hostie, zodat

- er niet slechts één Jezus zal zijn, zoals in onze Mensheid,
- maar een Jezus zal zijn voor elke bestaande sacramentele Hostie.

Al uw Levens zullen een goede gesteltenis en een zeer vurige Liefde brengen:

- bij de Godheid en
- in elk hart dat U zal ontvangen.

Door in de harten neer te dalen, zal elk van deze Levens spreken en een klein woordje zeggen om onze Wil bekend te maken.

Je zal dus spreken over ons FIAT, in het geheim van het hart van de mensen. Je zal de Drager van ons Koninkrijk zijn.

Ik zag dat de verzoeken van mijn Liefde terecht waren.

En Ik stemde ermee in om op aarde te blijven om het Koninkrijk van mijn Wil te vormen, totdat het Werk volledig voltooid is.

Zie je, door zowel in de Hemel als op de aarde te zijn, zal mijn Leven,

- verspreid in zoveel sacramentele Hosties,

hier beneden niet nutteloos zijn.

Want dat zal Mij in staat stellen om met zekerheid het Koninkrijk van mijn Wil te vormen. Zonder die zekerheid zou Ik niet zijn gebleven. Want het is een nog groter offer dan dat van mijn sterfelijk Leven.

Hoeveel geheime tranen, bittere zuchten, in het midden van deze allesverslindende Vlammen van Liefde. In hen zou Ik alle zielen die in mijn Goddelijke Wil moeten leven, willen verbranden, om hen te laten herboren worden tot een nieuw Leven.

Dit Koninkrijk zal voortkomen uit het centrum van mijn Liefde,
- die alle kwaad van de aarde zal verdrijven,
vertrouwend op Zichzelf. Hij zal Zijn Almacht inzetten.

Na vele overwinningen zal Zij ons Koninkrijk te midden van de mensen verkrijgen om het aan hen te geven.

Ik wilde echter niet 'alleen' gevangen blijven.
Mijn Liefde ontvlamde nog meer en koos jou om gevangene te zijn, met banden die zo sterk zijn dat het onmogelijk is om aan Mij te ontsnappen.

Het is een uiting van mijn Liefde die Mij,
- dankzij jouw gezelschap,
in staat stelt om uitgebreid met jou te spreken over mijn Wil:
- over zijn ongeduld,
- over zijn zuchten en
- over zijn verlangen om te heersen

Het is ook een voorwendsel van mijn Liefde,
- om bij de allerhoogste Majesteit te kunnen zeggen:

"Een schepsel van het menselijk geslacht is al onze gevangene.
Wij zullen haar over onze Wil spreken
- om Hem bekend te maken en
- zijn Koninkrijk te vormen.

Deze gevangene is als een Deposito voor de hele menselijke familie,
- opdat Wij ons rechtmatig Koninkrijk mogen hebben.

Ik kan zeggen dat elk van mijn sacramentele Levens
- ook als een Deposito is dat Ik jullie geef,
voldoende om mijn Koninkrijk voor mijn kinderen te verzekeren.

Maar aan deze vele Deposito's wilde mijn Liefde het Deposito toevoegen van een eenvoudige mens die de sporen van mijn gevangenschap draagt:
- om de banden tussen de mens en de Schepper te versterken

- om het Koninkrijk van onze Wil onder de mensen te vormen en te voltooien."

Mijn gebeden in elk tabernakel zijn onophoudelijk - opdat de mensen mijn Wil kennen en Hem laten heersen.

Alles wat Ik lijd, mijn tranen en zuchten:

Ik zend het naar de Hemel om te verkrijgen

- dat de Godheid zo'n grote Genade schenkt.

Ik stuur het naar elk hart, opdat zij:

- medelijden zouden hebben met mijn tranen en mijn lijden,

- bereid zouden zijn zo'n groot Goed te ontvangen.

Jezus zweeg en ik zei tegen mezelf:

"Door zich gevangen te laten nemen, verricht mijn lieve Jezus een heldendaad die zo groot is, dat alleen een God daartoe in staat is.

Maar hoewel Hij gevangen is, is Hij ook vrij.

Temeer omdat Hij vrij is in de Hemel, waar Hij de volle vrijheid bezit.

En zelfs op aarde, hoe vaak komt Hij niet naar mij toe

- zonder zijn sacramentele sluiers?

Maar mijn arme bestaan is gevangen... en deze keer is het goed gelukt. Hij weet in wat voor een krappe gevangenis Hij mij heeft geplaatst en hoe zwaar mijn kettingen zijn.

En ik kan niet zijn zoals Hij, die tegelijkertijd gevangen en vrij is.

Mijn gevangenis is voortdurend. "

Ik dacht dat. En Jezus zei:

"Mijn dochter, mijn arme dochter, je hebt hetzelfde lot ondergaan als Ik!

Wanneer mijn Liefde iets Goeds wil schenken, spaart Zij niets:

- noch offers, noch lijden.

Het is bijna alsof Zij van niets anders wil horen:

haar enig doel is om dat Goede tot stand te brengen.

Ik moest het doen. Het ging niet om zomaar iets Goeds. Het ging om de vestiging van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde.

Dit Goede zal zo groot zijn dat niets anders ermee te vergelijken is.

Al het andere zal zijn als:

- druppels water voor de zee,

- kleine vonkjes voor de zon.

Wees dan ook niet verbaasd als je zegt: “Deze keer is het goed gelukt”.

Je voortdurende gevangenschap was nodig voor mijn Liefde:

- om Mij gezelschap te houden en
- om Mij in staat te stellen je te vertellen over de Kennis van mijn Wil, die voor Mij zo belangrijk is en die Ik bekend moest maken.

Je moet weten dat wanneer Ik je hierover spreek, mijn Liefde

- je vergoedt en
- je bevrijdt van de kettingen van je menselijke wil, om je vrij te maken in de gebieden en regionen van het Koninkrijk van mijn Wil.

Alle Kennis is hierop gericht: de mens bevrijden van de kettingen

- van zijn wil,
- van zijn hartstochten en
- van zijn ellende.

Wees Mij daarom dankbaar voor wat Ik van jou heb gemaakt.
Mijn Liefde zal weten hoe Zij jou kan vergoeden.

Ik zal rekening houden:

- met elke ademhaling en
- met elk moment van jouw gevangenschap.”

Daarna bleef ik nadenken over de Wonderen van de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

"Dochter van mijn Wil, toen uw Jezus uit de Hemel naar de aarde neerdaalde, zei Hij: ‘Ik ga weg en Ik blijf’.

Toen Hij naar de Hemel opsteeg, zei Hij: ‘Ik blijf en Ik ga weg’.

Als Ik in het Sacrament neerdaal in de mensen, **herhaalt mijn Woord** ‘Ik ga weg en Ik blijf in de tabernakels’.

Op dezelfde manier kan de mens die in mijn Wil leeft, mijn Woord herhalen in al zijn Daden. Zodra hij zijn handeling begint, wordt zijn Jezus in die handeling gevormd. Mijn Leven heeft de kracht om zich oneindig maal te vermenigvuldigen, zo dikwijls als Ik dit wil.

Daarom kan hij in alle waarheid zeggen: ‘Ik ga weg en Ik blijf.’

Ik ga naar de Hemel:

- om Hem te verheerlijken,

- om mijn Vaderland te bereiken en
- om aan iedereen mijn geliefde Jezus bekend te maken,
die ik in mijn handeling heb ingesloten,
- zodat iedereen kan genieten van zijn Aanwezigheid
en Hem kan liefhebben.

Ik blijf op aarde: als Leven,
om al mijn broeders en zusters te ondersteunen en te verdedigen.'

Wat een Pracht is er in een daad die in mijn Wil is volbracht!

BvdH 36 – 21 augustus 1938 – Het verschil tussen het sacramenteel Leven van Jezus en het Leven dat Hij vormt in degene die in zijn Wil leeft.

Ik ben altijd in beweging in de Goddelijke Wil. Ik vroeg me bezorgd af: “Hoe is het mogelijk dat er zoveel Goddelijke Levens in ons worden gevormd voor alle daden die wij verrichten in de goddelijke Wil?”

Mijn lieve Jezus, altijd bereid om mij meer begrip bij te brengen, zei mij:

Mijn dochter, voor Ons is alles gemakkelijk, op voorwaarde dat Wij merken dat de menselijke wil zich leent om in onze Wil te leven.

Het is ons een waar genoegen,
om onze Levens te vormen, die ademen, lopen en spreken
in hun bewegingen, in hun ademhaling en in hun stappen.

De menselijke wil leent zich aan Ons,
als zovele sluiers waarin Wij onze Levens kunnen vormen.
Het is de laatste uitlaatklep van onze Liefde.

Wij houden er zoveel van, dat,
- als de menselijke wil ons zijn kleine sluier leent,
dan bevolken Wij al zijn kleine handelingen
- met de veelheid van onze Goddelijke Levens.

Bovendien is er mijn Eucharistisch Leven.
Dit levert het bewijs en de bevestiging van wat Ik jou zeg.

Zijn het geen kleine sluiers, deze gedaanten van het brood,
- waarin Ik geconsacreerd ben,
- waar Ik levend en echt ben,
in mijn Ziel en mijn Lichaam, mijn Bloed en mijn Godheid!

Als er duizenden Hosties zijn, vorm Ik duizend Levens,
- één in elke Hostie.

Als er maar één Hostie is, vorm Ik één enkel Leven.

Wat geeft deze Hostie Mij bovendien? Niets.
Zelfs geen "ik bemin U", geen ademtocht, geen hartslag, geen
gezelschap. Ik blijf alleen.

Vaak beklemmt de eenzaamheid Mij, vult Mij met bitterheid
en barst Ik in snikken uit.
Hoe zwaar is het om niemand te hebben om mee te praten.
Ik bevind Mij in de nachtmerrie van een diepe stilte.

De Hostie geeft Mij:

- de plaats waar Ik Mij kan verstoppen,
- de kleine gevangenis waar ik ongelukkig kan zijn.

Maar het is mijn Wil is dat Ik sacramenteel in elke hostie verblijf.
En mijn Wil brengt nooit ongeluk:

- noch voor Ons,
- noch voor de mensen die in Hem leven.

Mijn Wil laat immers onze hemelse Vreugden,
- die onafscheidelijk met Ons verbonden zijn,
in mijn sacramenteel Leven stromen.

Deze Vreugden komen echter altijd van Ons.
En de Hostie geeft Mij nooit iets.
Zij verdedigt Mij niet en bemint Mij ook niet.

Dus, aangezien Ik dit doe in de Hostie,
- dat wil zeggen, een zo groot aantal van mijn Levens vormen,
die Mij niets geven,
doe Ik nog veel meer in degenen die in mijn Wil leven.

Het verschil tussen

- mijn sacramentele Levens en
 - alle Levens die Ik vorm in degenen die in mijn Wil leven,
- is onberekenbaar.

Het is groter dan de afstand tussen de Hemel en de aarde.

Ten eerste zijn Wij in deze zielen nooit alleen.

Gezelschap hebben is de grote vreugde die het goddelijke leven en het
menselijke leven gelukkig maakt.

Je moet weten dat wanneer Ik mijn Leven vorm in de gedachten van de
mensen die in mijn Wil leven, Ik het gezelschap voel van de menselijke
intelligentie die:

- Mij gezelschap houdt,
- Mij bemint,
- Mij begrijpt en
- zijn *geheugen, zijn verstand en zijn wil aan Mij toevertrouwt.*

Ons evenbeeld is geschapen in deze drie Krachten.

Zo voel Ik

- Mij vergezeld in mijn eeuwig Geheugen dat nooit iets vergeet,
- het gezelschap van mijn Wijsheid die Mij begrijpt,
- het gezelschap van de menselijke wil die versmolten is met de Mijne, die Mij bemint met mijn eeuwige Liefde.

Wanneer Wij merken dat hij Ons begrijpt en Ons meer bemint, dan is het voor Ons onmogelijk om ons Leven niet te vermenigvuldigen

- in elk van zijn gedachten!

We kunnen zeggen dat dit goed is voor Ons, want

- hoe meer Levens Wij in hem vormen,
- hoe meer Wij hem in staat stellen Ons te begrijpen.

We geven hem een verdubbelde Liefde.

En hij bemint Ons dan zoveel meer.

Als Wij ons Leven vormen in zijn Woord,

- vinden wij het gezelschap van zijn Woord.

En omdat ons Fiat ook dat van deze mens is, vinden Wij alle wonderen die ons Fiat teweegbracht, toen ons Fiat werd uitgesproken.

Als Wij ons Leven vormen in zijn adem, vinden Wij:

- zijn adem die met Ons meeblaast,
- het gezelschap van onze almachtige Adem, toen Wij, bij het scheppen van de mens, het Leven in hem hebben ingeblazen.

Als Wij ons Leven vormen in zijn beweging, vinden Wij zijn handen die:

- Ons omhelzen,
- Ons stevig vasthouden en
- Ons niet meer willen loslaten.

Als Wij ons Leven vinden in zijn voetstappen, volgen zij Ons overal.

Wat een prachtig gezelschap is diegene die in onze Wil leeft.

Er is geen gevaar dat hij Ons ooit alleen laat.

Wij zijn beiden onafscheidelijk.

Zo is het Leven in onze Wil het Wonder van alle Wonderen,
waarin Wij al onze goddelijke Levens tonen.

Wij laten weten Wie Wij zijn, wat Wij kunnen doen.
Wij brengen de mens in harmonie met Ons,
- zoals Wij hem geschapen hebben.

Je hoeft te weten dat onze Levens met zich meebrengen:

- Zeeën van Licht en Liefde,
 - Zeeën van Wijsheid, Schoonheid en Goedheid,
- die de mens overspoelen om hem te laten bezitten:
- het Licht dat altijd groeit,
 - de Liefde die nooit ophoudt,
 - de Wijsheid die altijd begrijpt en
 - de Schoonheid die altijd mooier wordt.

Als Wij zozeer wensen dat de mens in onze Wil leeft, dan is dat omdat:

- Wij willen geven,
- Wij willen dat hij Ons begrijpt,
- Wij alle menselijke handelingen willen vullen met ons goddelijk Leven.

Wij willen niet opgesloten blijven, onderdrukt in onze goddelijke Cirkel.
Kunnen geven en niet geven, hoe pijnlijk is dat voor Ons!

En zolang de mens niet in onze Wil leeft, zal hij steeds

- onwetend blijven over ons Allerhoogste Wezen,
 - niet in staat zijn om zelfs maar het ABC van onze Liefde te leren.
- Hij zal nooit kunnen weten hoezeer Wij hem beminnen
en wat Wij hem allemaal kunnen geven.

Deze mensen zullen steeds kinderen blijven:

- die niet op Ons gelijken,
 - die Ons misschien zelfs niet kennen,
- de ontaarde kinderen van hun Vader.

Inhoudstafel

De Heilige Eucharistie en Leven in de Goddelijke Wil	0
.....	0
Teksten uit het Boek van de Hemel.....	0
Deel 4.....	3
BvdH 4 - 12 maart 1903 – Mijn Offer gaat verder in het Sacrament van de Eucharistie. Luisa klaagt en Jezus spreekt tot haar over zijn Leven en de Eucharistie.	3
BvdH 4 – 3 juli 1902 – De ziel die zich laat opbranden in mijn Eucharistisch Leven, kan zeggen dat zij bij de Godheid dezelfde taken vervult die Ik bij God voortdurend vervul, uit Liefde voor de mensen.	4
Deel 6.....	5
BvdH 6 – 5 december 1903 – Het heilig verlangen om Jezus te ontvangen compenseert het Sacrament van de Eucharistie zodanig dat de ziel God inademt en God de ziel inademt.	5
Deel 7.....	6
BvdH 7 – 14 oktober 1906 – De ijdelheid van de priester vergiftigt de Genade die hij toedient. De ziel die zich vanwege kleine zonden onthoudt van het ontvangen van de heilige Communie, zal deelnemen aan het Leed van Jezus als Hij niet door de zielen ontvangen wordt. Dit is een Leed dat vergelijkbaar is met het Vuur van het Vagevuur.	6
Deel 8.....	8
BvdH 8 – 18 juli 1899 – Jezus-Hostie en de ziel trekken elkaar aan en zij hechten zich aan elkaar.	8
Deel 9.....	8
BvdH 9 – 23 maart 1910 – Leven in de Goddelijke Wil is groter dan de H. Communie zelf.....	8
BvdH 9 – 10 april 1910 – De voorbereiding en de dankzegging voor de Communie.	9
Deel 11.....	11

BvdH 11 – 3 maart 1912 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil verwerft het temperament van Jezus en deelt al zijn kwaliteiten...	11
BvdH 11 – 15 maart 1912 – Het Leven in de Goddelijke Wil is de Heiligheid van de Heiligheden. De zielen die in Hem leven zijn levende Hosties.....	13
BvdH 11 – 20 augustus 1913 – Vertrouwen, eenvoud en onbaatzuchtigheid zijn noodzakelijk voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. Deze ziel is het Leven, het Bloed en de Beenderen van Jezus.	15
BvdH 11 – 25 september 1913 – De Goddelijke Wil staat in het centrum van de ziel. Hij geeft leven aan de Sacramenten.....	16
BvdH 11 – 17 december 1914 – De ziel kan een levende Hostie worden voor Jezus.	18
BvdH 11 – 8 september 1916 – Toen Jezus de H. Communie nam, ontving Hij zichzelf in de Wil van de Vader.....	20
BvdH 11 – 2 oktober 1916 – Effecten van de Communie in de Goddelijke Wil.	22
Deel 12.....	23
BvdH 12 – 4 juli 1917 – Alle lijden van de schepselen werd eerst door Jezus ondergaan. Wie in de Goddelijke Wil leeft, deelt het Eucharistische Leven van Jezus in de tabernakels.....	23
BvdH 12 – 20 oktober 1917 – De ziel kan een offerziel worden voor Jezus.	24
BvdH 12 – 23 oktober 1917 – De eerste handeling die Jezus verrichtte toen Hij de Eucharistie instelde.	25
BvdH 12 – 20 november 1917 – De uitstraling van de zielen die in zijn Wil leven bereikt Jezus in de sacramentele Hostie.....	26
BvdH 12 – 25 december 1920 – Jezus lijdt meer in zijn Sacrament van Liefde dan Hij leed in de kribbe als pasgeboren kind.....	27
BvdH 12 - 17 januari 1921 - Alles in de Verlossing draagt het zegel van het Fiat van de Maagd Maria.	28
BvdH 12 – 22 december 1920 – De woorden ‘Goddelijke Wil’ verwijzen naar de Scheppende Kracht.	28
BvdH 12 – 27 maart 1918 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil deelt in het Eucharistische Leven van Jezus.	29

BvdH 12 – 20 juni 1918 – Jezus speelt de rol van Priester voor degenen die in zijn Wil leven.....	30
BvdH 12 – 24 oktober 1918 – Jezus bereidde de mensen voor om Hem waardig te ontvangen in de Eucharistie. Hij legde zijn hele Leven in elke hostie.....	31
BvdH 12 – 6 februari 1919 – Hoe de ziel aan Jezus Hosties kan aanbieden.....	33
BvdH 12 – 27 februari 1919 – In de Goddelijke Wil stuit de Goddelijke Liefde op geen enkel obstakel.	34
BvdH 12 – 1 januari 1920 – Elke daad die in de Goddelijke Wil wordt verricht, verandert in een eeuwige Hostie.	36
BvdH 12 – 28 mei 1920 – De ziel die leeft in de Goddelijke Wil is met Jezus geconsacreerd in elke Hostie. De handelingen die in de Goddelijke Wil worden verricht, overstijgen alle andere.....	37
Deel 13.....	39
BvdH 13 – 26 november 1921 – God heeft in Luisa het plan van de Glorie van zijn Wil gecentraliseerd. Dit is het Allergrootste Wonder, dat zelfs boven de Allerheiligste Eucharistie staat.	39
Deel 14.....	40
BvdH 14 – 24 maart 1922 – Elke handeling die in de Goddelijke Wil wordt verricht weerspiegelt het sacramenteel Leven van Jezus. ..	40
Deel 15.....	42
BvdH 15 – 27 maart 1923 – Door het Sacrament van de Eucharistie daalt Jezus neer in de mens om hem te veranderen in een ander Zichzelf en om hem in zijn Hart te laten leven.....	42
BvdH 15 – 2 mei 1923 – Jezus vroeg aan de Vader drie soorten brood.	43
BvdH 15 – 18 juni 1923 – Toen Jezus de Eucharistie instelde, wilde Hij Zichzelf ontvangen in de sacramentele gedaante.	45
BvdH 15 – 9 oktober 1921 – Tijdens de laatste maaltijd geeft Jezus Luisa de ereplaats tussen Johannes en Hem. Hij heeft Zichzelf aan iedereen gegeven als Voedsel in de gedaante van een lam. Hij wil immers dat alles door ons wordt omgezet in voedsel van Liefde voor Hem.	48
Deel 16.....	50

BvdH 16 – 16 oktober 1923 – Opdat de Goddelijke Wil in een mens kan neerdalen, is het noodzakelijk dat de menselijke wil ontdaan wordt van al het menselijke en zich naar de Hemel verheft. De taak van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.	50
BvdH 16 – 5 november 1923 – Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft Mij niets. De sacramentele sluier vormt als het ware een spiegel waarin Jezus levend en echt aanwezig is. Jezus vormt zijn ware Leven, niet zijn mystiek Leven, in de ziel die in zijn Wil leeft.	52
Deel 20	55
BvdH 20 – 20 januari 1927 – De Communie van de Goddelijke Wil kan niet worden geconsumeerd. Haar sluiers zijn ongrijpbaar. Luisa verlangt naar de Hemel. Daardoor is zij weemoedig en maakt zij de gehele Schepping weemoedig.	55
BvdH 20 – 2 november 1926 – Verberg jouw daden in de Daden van de hemelse Moeder. De Verlossing zal niet langer dienen als voedsel voor de zieken, maar als voedsel voor de gezonde mensen.	57
Deel 21	60
BvdH 21 – 26 februari 1927 – Zonder mijn allerhoogste Wil die de Hostie bezielt, zou er geen Goddelijk Leven in haar zijn.	60
BvdH 21 – 16 april 1927 – Onze Heer heeft zijn sacramenteel Leven in het Hart van de Allerheiligste Maagd Maria neergelegd.	62
Deel 22	64
BvdH 22 – 4 juli 1927 – Het offer van de Communie. Onze wil is de gedaante waarin Jezus zich vermenigvuldigt. De ziel die leeft in de Goddelijke Wil bevat de Bron van alle Sacramenten.	64
Deel 23	67
BvdH 23 – 2 oktober 1927 – Eén enkele ziel die het Koninkrijk van mijn Wil bezit, is meer waard dan wat of wie dan ook.	67
Deel 24	68
BvdH 24 – 16 april 1928 – Bij de instelling van het Sacrament van de Eucharistie vormde Ons Fiat de echo. De echo doordringt het brood en de wijn om daarin mijn Lichaam, mijn Bloed, mijn Ziel en mijn Godheid te vormen. Deze echo weerklinkt nog steeds in elke	

Hostie. Mijn Sacramenteel Leven wordt voortdurend verder gezet.	68
Deel 25	70
BvdH 25 – 10 oktober 1928 – Mijn Hart verheugt zich en zegent haar, die de Oorsprong bezit, het Leven van ons Fiat, die het begin, de oorsprong van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil zal brengen.	70
BvdH 25 – 17 oktober 1928 – Analogie tussen de Conceptie van Jezus en de Eucharistie. Alleen wanneer mijn Wil bekend zal zijn en zijn Koninkrijk in de mens zal vormen, zal mijn Sacramenteel Leven zijn vruchten afwerpen.	74
BvdH 25 – 4 november 1928 – De Zegen van het Heilig Sacrament.	76
BvdH 25 – 2 december 1928 – Het Eucharistisch Tabernakel en het Tabernakel van de Goddelijke Wil. Al mijn Plannen, mijn Zorg en mijn Belangen zijn erop gericht mijn Goddelijke Wil bekend te maken en te laten heersen onder de mensen. Elke mens zal dan voor Mij een levend Tabernakel zijn, niet stil, maar sprekend.	77
Deel 27	80
BvdH 27 – 22 december 1929 – De drie gevangenschappen van Jezus. “Je kan Mij de Goddelijke Gevangene noemen, de Hemelse Gevangene.” In de derde gevangenis van de Eucharistie breng ik het Koninkrijk van mijn Goddelijke Fiat tot voltooiing.	80
Deel 28	82
BvdH 28 – 22 februari 1930 – Wie in de Goddelijke Wil leeft, is omgeven door Goddelijke Onveranderlijkheid. Het Goede doden is een enorme belediging, zodanig groot, dat het offer van andere levens nodig zijn om het opnieuw tot leven te brengen.	82
Deel 29	84
BvdH 29 – 12 september 193 – Ware Liefde vormt het Vuur waarin je jezelf verbrandt om Degene die je bemint opnieuw tot leven te wekken. De Dag van Jezus in de Eucharistie	84
Deel 35	87
BvdH 35 – 24 januari 1938 – Onze-Lieve-Heer is uit de Hemel neergedaald om op aarde in de tabernakels te verblijven om het	

Koninkrijk van de Goddelijke Wil te voltooien. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan net als Jezus zeggen: “Ik ga weg en ik blijf.”	87
Deel 36	93
BvdH 36 – 21 augustus 1938 – Het verschil tussen het sacramenteel Leven van Jezus en het Leven dat Hij vormt in degene die in zijn Wil leeft.....	93
Inhoudstafel	97